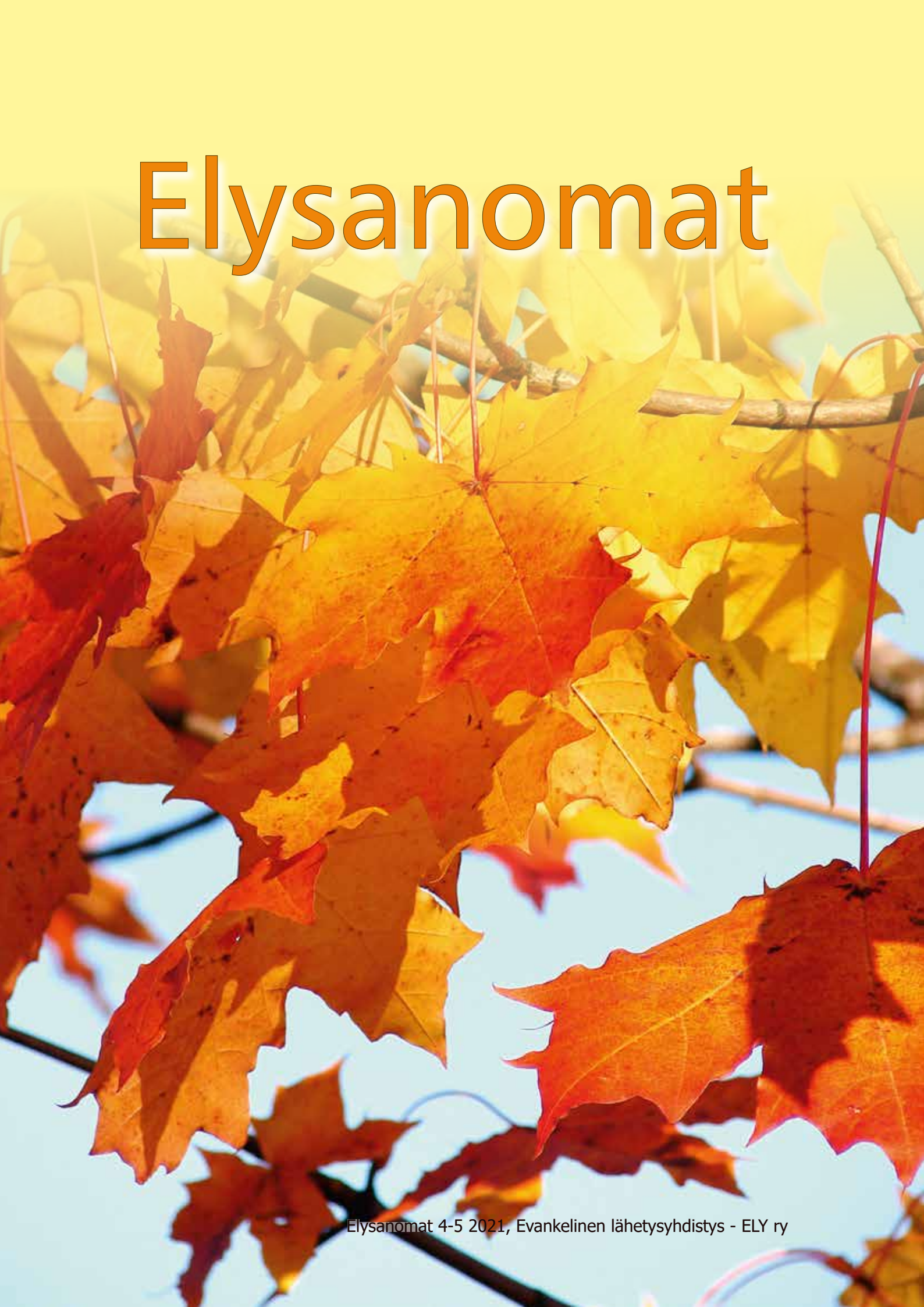

Elysanomat

ELYn tiedote 4-5 2021

Sisällysluettelo

- s. 3 Cancel *Antero Rasilainen*
- s. 4 Nuijan varressa *Pekka Kiviranta*
- s. 5 Levossa *Tuula Sääksi*
- s. 6 Liikkeelle lähetetty *Elina Hellqvist*
- s. 10 Seurakuntaneuvos Alma Saari *Kyllikki Tiensuu*
- s. 12 Yhtä pyydän *Erja Kalpio*
- s. 14 Voivatko arkeologiset löydöt puhua?
Eero Junkkaala
- s. 16 Kesäkirkkoja ja pihaseuroja Etelä- ja Keski-
Pohjanmaalla *Satu Kivisaari*
- s. 18 Muistoja kesän aarrearkkuleiriltä *Leena-mummu*
- s. 19 Aarteiden jäljillä Alahärmässä *Satu Kivisaari*
- s. 20 Suuntana Siperia *Anu ja Petteri Mannermaa*
- s. 22 ”Rohkaistaa toisianne” *Pekka Kiviranta*
- s. 24 Elsa Beskowin sadut ja kuvat *Urpo Vuorenoja*
- s. 27 Ely-kynttiläkampanja ja Ar60v-keräys
- s. 28 Mainoksia: Joulun Valo 2021, joulukortteja,
joulukeräys
- s. 30 Tapahtumakalenteri

Kannen kuvat

Virpi Tuominiemi, kirkkopihan vaahterat

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn työntekijät

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: PunaMusta Oy, Oulu

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkójulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Erja Kalpio, pastori

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Korja

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaikankohda: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyksentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulu-
tus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta,
seminaarien järjestäminen). Lisäksi varoja voidaan käyttää koti-
maassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkaku-
lujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien
muiden kulujen kattamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla
tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN
FI06 5114 0220 0380 63.

Cancel

Vieraskielinen, mutta ajankohdainen sana. Se ei ole vain sana, vaan siihen kuuluu lisää: cancel-kulttuuri. Se tarkoittaa erityisesti internetissä tapahtuvaa julkista pöytäpuheita, pilkkaamista ja halventamista ihmistä kohtaan, jonka mielipiteet ovat väärin. Kyseessä ei siis ole vain pikaisuuksissa tehty virhe ja tunnekuohun keskellä kirjoitettu sähköposti, jonka lähettämisen jälkeen tulee outo tarve etsiä delete-nappia. Mitä minä oikein kirjoitin? Miten saisin tehdyn tekemättömäksi? Valitettavasti tällaista nappia ei ole keksitty, mutta anteeksipyyttäminen vastaa kyllä tällaista delete-nappia. Onhan kyse poispyyhkimisestä.

Cancel-kulttuurissa ei kyseessä ole vahinko, vaan se on tarkoituksellista mustamaalaamista ja maalittamista. Vapahtajamme lausui kerran oppilailleen merkillisen lauseen. *"Te kaikki loukkaannutte minuun..."* Edellä Matteuksen evankeliumissa on kerrottu, kuinka Jeesus on asettanut ehtoollisen ja on yhdessä laulettu kiitosvirsi. Ja heti sen jälkeen Jeesus sanoo: Te loukkaannutte minuun. Tai kuten uudemmat käännökset asian ilmaisevat, te luovutte minusta. Minun ensimmäinen reaktioni tämän lauseen luettuani oli melko lailla sama kuin Pietarilla. No en minä ainaakaan!

Mutta, kun tunnekuuhu tasaantuu ja ajattelen Jeesuksen sanoja, tottahan se on.

Jumalanpalveluksessa on yhteinen synnintunnustus: *"Herra. Sinä olet valo, mutta en ole katsonut sinua. Sinä olet tie, mutta en ole seurannut sinua. Sinä olet totuus, mutta en ole pysynyt sinussa. Sinä olet elämä, mutta en ole tunnustanut sitä. Sinä olet opastajani, mutta en ole totellut sinua."* Niin. Yhdessä me seurakuntana tämän lausumme ja tunnustamme. Merkillinen Jumala meillä on. Me loukkaannumme, vaikka asian pitäisi olla juuri päinvastoin. Jeesuksen pitäisi loukkaantua meihin. Mehän olemme niitä, jotka käännämme selkämme, Jumalalle ja lähimmäiselle, mehän olemme niitä, jotka emme jaksaa valvoa

ja rukoilla. Merkillinen Jeesus, joka tällaista rakastaa. Mutta tässä on armon salaisuus. Simo Korpelan runon sanoin: *"Armo kuuluu sulle juuri, sulle, raukka kurjinkin, vaikka rintaas tuska suuri, kalvaa liekein polttavin. Kaikkein synnit Jeesus kantoi, kaikkein tähden itsens antoi, ristiin, kärsimyksiin."* Virsi 80:5

Mitä on tämä loukkaantuminen? Pietari kirjoittaa: *"Te, jotka uskotte, saatte siis osaksenne tämän arvon ja kunnian, mutta niille, jotka eivät usko, kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakivi, kompastuskivi ja kallio johon langetaan."* Nimi Jeesus ei ole vain "yksi nimi ylitse muiden", se on myös loukkaus ja pahennus. Pietari vastaa kirjeessään, miksi näin: *"Koska he eivät tottele sanaa, he kompastuvat, ja se heidän osakseen on määrättykin."*

Ihminen, joka miettii, mitä toiset ajattelevat minusta on asenne, josta seuraa väistämättä loukkaaminen. Siksi, kun Vapahtaja sanoo, että totuus tekee vapaaksi, hän myös tarkoittaa sitä. Jumalan sana ei ole kahle tai vankila, joka estää elämästä vapaasti. Päinvastoin. Se antaa turvan ja luottamuksen, olen hyvissä käsissä, niin tässä elämässä kuin tulevassa. Siksi on hyvä laulaa: *"Kun on turva Jumalassa, turvassa on paremmassa..."* Tai hyräillä virttä: *"On meillä aarre verraton, se kalliimpi on kultaa."* Jumalan sanassa on se delete-nappula, joka pyyhkii pois kaiken synnin. Jeesus rohkaisee meitä: *"Olen puhunut teille näin, ettette antaisi periksi, ettette loukkaantuisi, ettei uskonne koetuksissa sortuisi."* Vastustajiamme eivät ole toiset ihmiset vaan synti, kuolema ja perkele. Meidän kristittyinä tulee olla valona ja suolana, elää rohkeasti kristittyinä. Siksi sanomamme on tänäänkin: Armoa ja iloa ihmisille.

Antero Rasilainen

Nuijan varressa

Kun minulta kysytään

Monet kerrat olen mielessäni ja myös puheissani pyssähtynyt tähän Raamatun sanaan: *"olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu,"* (1Piet.3:15)

Aika ajoin julkisessa keskustelussa nousee puheenaiheeksi uskosta todistaminen. Monesti asian nostaa esille henkilö, joka mielestään on joutunut tai läheltä seurannut jonkun uskovon toimintaa. Puhe on koettu painostavaksi, syyttäväksi, ylhäältä päin tulevaksi. Tai muutoin on tuntunut väärältä. Sitten se varsinkin sosiaalisessa mediassa saa melkoisen kohun aikaiseksi. "Tuollaisia ne uskovat ovat." "Huh-huijaa." Ehkä on myös niin, että monen meidän omaankin elämän kulkuun on sisältynyt vaihe, jossa toisen evankeliointi on tuntunut päällekkäyvältä, jyräävältä. Sellaiselta, josta on jäänyt vuosikymmenien ajaksi jälki sieluun.

Usko – varsinkin kristillinen usko – haluttaisiin joskus myös siirtää täysin yksityisasiaksi. Siitä ei saisi puhua mitään, se ei saisi näkyä missään. Jokainen saa uskoa, mutta toisten pitää antaa elää rauhassa.

Mutta saako kristitty ristiä lounasravintolassa kätensä hiljaiseen ruokarukoukseen? Voiko lukiolainen vapain mielin perjantaina todeta opiskelijatovereilleen menevänsä illalla seurakuntatalolle raamattupiiriin? Tai saako kirvesmies kertoa maanantaiaamuna käyneensä sunnuntaina messussa? Onko sekin liian tungetelevaa?

Seurakuntaa on joskus kuvattu yhteisöksi, jossa sairas kertoo toiselle sairaalle, mistä apu löytyy. Tai nälkäinen toiselle nälkäiselle, missä ruokaa on tarjolla.

Olen miettinyt, että Pietarin kirjeen sana voisi tarkoittaa jotakin tällaista. *"Olkaa aina valmiit vastaamaan,"* kuten UT2020 lauseen kääntää.

Mutta mitä se voisi käytännössä tarkoittaa?

Muutama ajatus vaikkapa keskustelupohjaksi seuraavissa.

1. Miten me otamme vastaan entuudestaan täysin tuntemattoman seuravieraan? Miten toivotamme tervetulleeksi ja kerromme keskeiset asiat illasta tavalla, joka luo turvallisuutta tulijassa, mutta ei kuitenkaan ole tungetelevaa ja liiaksi kyselevää?

2. Millä tavalla uskoni näkyy arjen keskellä? Rohkenenko kertoa kysyttäessä, että kirkkoon meinaan sunnuntaina mennä, tai viikonloppuna aion osallistua hengellisille päiville naapurikaupungissa? Ihan yhtä luontevasti kuin muistakin suunnitelmista.

3. Kun tulee puhetta näistä elämän vaivoista, sairauksista jne, niin voiko siinä vähän kuin ohimennen, normaalin lauseen tapaan sanoa: *"Minua rukous ja läheisten ihmisten esirukous on auttanut jaksamaan."*

Joskus nimittäin voi olla niinkin, että tällaiset ja vastaavat tilanteet ovat niitä hetkiä, joissa toiselle herrä halu kysyä. Ja silloin on ovi auki vastaamiselle. Ei kristillisen opin selittämiselle, vaan yksinkertaiselle tavalle puhua siitä, mitä usko, rukous, messu, seurat minulle merkitsevät, sen mukaan kuin kysymyksiä riittää. Muistaen se, että kysyjä nostaa ne asiat esiin, joihin vastataan. Ja sitten seuraavassa tapaamisessa lisää, jos hänelle on noussut uusia kysymyksiä mieleen.

Pekka Kiviranta
ELYN hallituksen puheenjohtaja

Tuula Sääksin puhe Elyn kesäjuhlilla Riihimäellä 13.6.2021

Levossa

Nyt voin elää rauhassa ja kuolla rauhassa.

Näin kirjoitin päiväkirjaani yhtenä keväisenä iltana. Mikä sai minut näin toteamaan?

Ehkä tämän avaaminen valottaa jotakin siitä, mitä ajattelen kristittyinä elämisestä levossa tai elämän katselemisesta levosta käsin.

Mikä siis sai minut toteamaan "nyt voin elää rauhassa ja kuolla rauhassa"? Olin saanut valmiiksi pitkän aikaa mielessä hautuneen urakan: testamentti, hoitotahto, edunvalvontavaltuutus ja vielä toivomuslista siitä, kuinka minut saatellaan tästä elämästä - kaikki nämä asiat oli nyt kirjattu talteen ja luovutettu toisten haltuun.

Ehkä koronavuosi on osaltaan vaikuttanut siihen, että omaa kuolemaa ja kaikkea siihen liittyvää on tullut pohdituksi enemmän kuin yleensä. Samalla on tullut katselluksi oman elämän polkuja. Vuosikymmenten aikana olen saanut paljon rikkautta osakseni, upeita työtehtäviä ja vastuualueita, lukemattoman määrän rakkaita ihmisiä, yhdessä koettuja vaiheita, sekä kipua että iloa tuottaneita asioita, rankkoja asioita, tyydytystä ja iloa antaneita. Kaikki tämä on tallessa sydämessä ja säilyy siellä.

Ympärieni on kertynyt myös maallista hyvää, se jää jälkeeni, kun minusta aika jättää. Kotini rakkaiksi käyneitä esineitä katsellessa muistan, että synnyin tähän maailmaan tuomatta mitään. Lähtiessäni en mitään vie mukani. Nyt olen saanut esittää toivomukseni siitä, kuinka tämä, lahjaksi saatu, voisi aikanaan hyödyttää ja tuottaa iloa toisille. Kuinka olo tuntui kaan helpolta ja mieli keventyneeltä, kun suunnitelmat selkiintyivät ja toivomukset saivat kirjallisen muodon.

Kirjasin myös toivomuksiani siunaustilaisuuttani varten. Haluan sinne kiihtymistä ja elämäniloista musiikkia. Onhan se ilon aika, kun maan murheet väistyvät ja ikilevon aika alkaa.

Tätä kaikkea pohdiskellessani tajusin, että Jumala on tehnyt kaiken valmiiksi minua varten, niin elämääni kuin kuoleman jälkeistä elämää varten. Jumala teki kaiken, että yhteytemme häneen,

Luojaamme säilyisi ja että elämämme täyttäisi sen tarkoituksen, minkä Jumala on sille tarkoittanut.

Tähän sisältyy levossa olemisen suuri salaisuus ja suuri lohdutus.

"Rauhassa minä menen levolle ja nukahtan. Sinä, Herra, yksin olet minun suojani, minä saan elää turvassa." Psalmi 4:9

Saan siis **elää rauhassa**, kun Kristus on minun turvani, minun kanssani. Häneltä saan avun, kun olen neuvoton, hänelle saan huutaa tuskani, kun elämän kovuus iskee minua kasvoin. Hän armahtaa minua, kun rikon elämääni. Hän antaa anteeksi ja luo minussa uutta luottamusta ja uskoa huomiseen. Hänessä on lepopaikkani, myrskynkin keskellä.

Saan myös **kuolla rauhassa**, sillä Kristus on turvani lähdön hetkellä. Hän on elämäni kuoleman jälkeen.

Elämässä ja kuolemassa olen Kristuksen oma, ristin merkillä siunattu kasteeni hetkellä ja ristin merkillä tulen siunatuksi lähtöni hetkellä.

Meidän elämässämme ei kai mikään tule lopullisesti valmiiksi, ainakaan omasta mielestämme. Jokin tuntuu aina jäävän kesken. Jumalan silmin katseltuna kenenkään elämä ei jää kesken, eikä myöskään jatku turhaan. Lähetystehtävästämme puhutaan usein kesken olevana tehtävänä. Löysin tähän tehtäväämme uuden näkökulman miettiessäni juhlamme tee-

maa **levossa**. Kun Jeesus lähetti ne seitsemänkymmentä opetuslasta matkaan, hän pyysi heitä rukoilemaan lisää sadonkorjaajia. Mitä sadonkorjaaja tekee? Kokoa valmista viljaa. Joku on kylvänyt, vilja on kasvanut. Meitä kutsutaan sadonkorjuun iloon. Jumala on siis se, joka tekee ja toimii, kutsuu ja puhuttelee. Meidät hän kutsuu ihmettelemään Henkensä työtä tässä maailmassa ja meissä ihmisissä.

Löytyisikö tästä levollisuus myös työhön ja kutsumukseen, siihen liikkeeseen?

Jospa osaisimme katsella elämäämme osana Jumalan suurta maailmanhistoriaa ja pelastushistoriaa. Olen häviävän pieni hiukkanen tässä kokonaisuudessa, pienen hetken tällä maapallolla taivaltamassa, ja kuitenkin samalla korvaamattoman kallis Jumalalle, joka on antanut minulle tämän lahjan.

Viime kädessä Jumala tekee kaiken minussa ja minun kauttani. Ei siis tarvitse hätäillä eikä ahdistua kristityn kutsumuksenkaan kanssa. Jumala kyllä osoittaa joka päivä paikan, jossa saan palvella, omassa perheessä, ystäväpiirissä, naapuristossa, tai vähän kauempana kotikaupungistani. Ehkä se on rukousta lähimmäisen puolesta, olkapään tarjoamista tukea tarvitsevalle tai leikkiä lapsen kanssa.

Elän rauhassa. Luotan Herraani. Ihmettelen ja ihailen Jumalan suuria tekoja ja lepään hänen rakkaudessaan. Odotan turvallisista mielin uutta osoitettani.

Kirkon lähetystöön keskuksen johtajan Elina Hellqvistin raamattutunti ELYn kesäjuhlilla. Tiivistys PK.

Kuvat: Pertti Ruponen, Elyn kesäjuhlat Riihimäellä 13.6.2021.

Liikkeelle lähetetyt

Jeesuksen antamista lähetyskäskeistä Matteuksen tallentama lienee tutuin: *"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."* (Matt. 28:18-20)

Matteus kuvaa aika lyhyesti Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeisiä tapahtumia. Naiset kohtaavat enkelin haudalla. Enkeli vierittää

kiven haudan edestä. Vartijat pelästyvät ja kaatuvat maahan. Enkeli kertoo Jeesuksen nousseen kuolleista. Naiset lähtevät haudalta *"yhtä aikaa peloissaan ja riemuissaan."* Yhtäkkiä he tapaavat Jeesuksen, syleilevät tämän jalvoja ja kumartavat. Jeesus sanoo heille *"älkää pelätkö"*, ja kehottaa veljiä tulemaan Galileaan häntä tapaamaan. Opetuslapset lähtevät Galileaan, jossa he kohtaavat Jeesuksen, kumartavat Häntä, joskin muutamat epäilivät. Tämän jälkeen Jeesus antaa heille tehtävän, alkaa lähetyksen aika.

Markuksen evankeliumin varsinainen loppu on Mark.16:8. Naiset ovat haudalla, ja kohtaavat enkelin. Jeesusta he eivät tapaa. Sen sijaan: *"Ulos tultuaan naiset pakenivat haudalta järkytyksestä vapisten. He eivät kertoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät."* Jos näin olisi käynyt, historia näyttäisi kovin toisenlaiselta.

Mutta tarina jatkuu. Jeesus ilmestyy ensin Magdalan Marialle, sitten kahdelle opetuslapselle ja vielä yhdelletoista opetuslapselle aterialla. Ensin opetuslapset saavat moitteet epäuskosta, mutta sitten kuitenkin tehtävän.

"Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

Lähetyskäskyssä huomio kiinnittyy tiukkaan kahtiajakoon pelastuvien ja kadotukseen joutuvien välillä. Uskovia seuraavat vahvat tunnusmerkit. Näiden jakeiden kirjaimellinen tulkinta on kirkon historiassa johtanut myös ylilyönteihin.

Myös Johanneksen evankeliumissa ollaan tyhjällä haudalla. Magdalan Maria saapuu haudalle ja näkee, että kivi on vieritetty pois. Hän lähtee kertomaan siitä Simon Pietarille ja *”rakkaimmalle opetuslapselle”* ja hekin lähtevät haudalle. Magdalan Maria löytää haudalta enkelin, ja tapaa puutarhuriksi luulemansa Jeesuksen. Jeesus ilmestyy 11 opetuslapselle, kun he ovat aterioimassa. Ensimmäin Jeesus toivottaa opetuslapsille rauhaa. Sitten:

”Tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran. Jeesus sanoi uudelleen: »Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät.» Sanottuaan tämän hän puhalsi heitä kohti ja sanoi: »Ottakaa Pyhä Henki. Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksi annetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntyäkseen anteeksi.» (Joh.20:21-23)

Oppilaat saavat Pyhän Hengen ja oikeuden julistaa syntyjä anteeksi.

Luukkaan evankeliumissakin

ollaan tyhjällä haudalla. Apostolit epäilevät naisten tuomaa tietoa. Pietari kuitenkin lähtee tarkistamaan tilanteen. Emmauksen tiellä kaksi kulkijaa saa matkalleen seuraan, mutta vasta aterialla he tunnistavat muukalaisen Jeesukseksi, joka sitten onkin jo poissa. Jeesus ilmestyy oppilailleen, puhuttelee heitä ja näyttää haavansa. Ilo ja ihmetys nousee päälimmäiseksi tunteeksi. Vähitellen Jeesuksen seuraajat oppivat ymmärtämään Jeesuksen opetuksen ja hänen kohtalonsa merkityksen. Opetuslapsille annetaan todistajan tehtävä.

Hän sanoi heille: *»Näin on kirjoitettu. Kristuksen tuli kärsiä kuolema ja kolmantena päivänä nousta kuolleista, ja kaikille kansoille, Jerusalemistä alkaen, on hänen nimessään saarnattava parannusta ja syntien anteeksiantamista. Te olette tämän todistajat. Minä lähetän teille sen, minkä Isäni on*

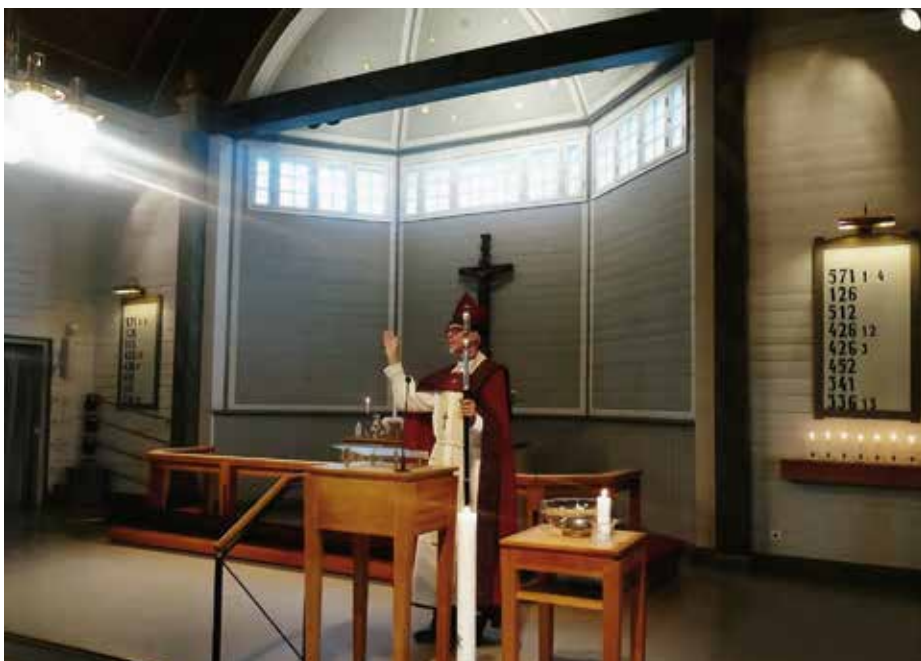
luvannut. Pysykää tässä kaupungissa, kunnes saatte varustuksenne voiman korkeudesta.» (Luuk.24:46-49).

Luukkaan evankeliumin jatko-osassa Apostolien teoissa lähetyskäskeyn keskeiseksi nousee järjestys: Jerusalemi, Juuda, Samaria, maan ääret. Lähetystehtävä ulottuu koko maailmaan.

»Ei teidän kuulu tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee tei-

hin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.» (Apt 1:7-8)

Tällaisia sanoja lähetyskäskeyn sisältyy: Menkää. Tehkää. Kastakaa. Opettakaa. Noudattakaa kaikkea. Saarnatkaa evankeliumia. Ajakaa ulos riivaajia. Puhukaa uusilla kielillä. Parantakaa sairaita. Todistakaa.

Piispa Matti Repo.

Anu ja Petteri Mannermaan lähetystyöhön siunaaminen: vas. Sirpa Viherä, piispa Repo ja Antero Rasilainen.

Toinen näköala lähetystehtävään avautuu sanoista: reuna-alueilta keskukseen. Siinä avaintekstinä on kohta, jossa Jeesus samaistaa itsensä Jesajan kirjan profetiaan.

"Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta."

(Luuk. 4:16-19)

Kirkon lähetystehtävään kuuluu vapautuksen sanoma kärsiville ihmisille. Kirkkojen maailmanneuvoston lähetysasiakirjassa *"Yhdessä kohti elämää"* keskeiseksi nousee myös lähetysten suunta: me emme vain vie evankeliumia, vaan myös opimme ja kuuntelemme. Lähetys kulkee *"reuna-alueilta keskukseen."* Köyhät ja syrjäytetyt opettavat jotakin oleellista evankeliumin sisällöstä. Kirkkomme lähetysten peruslinjauksessa *"Yhteinen todistus"* nostetaan esille kokonaisvaltainen lähetys. Lähetyskuuluu paitsi evankeliumin suusanallinen julistus myös lähimmäisen palveleminen ja ykseyden etsiminen. Hyvän sanoman vieminen köyhille, vangituille, sokeille, sorretuille, Herran riemuvuoden julistaminen heille haastaa meidät tutkailemaan monimutkaista vallankäyttöä sekä globaaleja järjestelmiä ja rakenteita. Lähetys koskettaa myös tämän elämän haasteita erityisesti syrjäytettyjen näkökulmasta.

On myös syytä muistaa, että Jeesus eli oman aikansa syrjäytyneiden joukossa.

Eero Junkkaala: Puhukaa totta toisillenne.

Musiikkia Mannermaat.

Onko tehtävä mahdoton? Mistä löytyisi levollisuus suuren tehtävän edessä?

"Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessäämme, katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. ... Ajatelkaa häntä, joka kesti syntisten ankaran vastustuksen, jotta ette menettäisi rohkeuttanne ja antaisi periksi."

Hepr.12:1-3

Juoksukilpailulta lähetettynä eläminen joskus tuntuukin. Tehtävä on suuri ja haastava. On tärkeä muistaa: *"Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää, joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte. Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne."* (Joh. 15:16-17)

Kurikan vaihto: **Evangeliset kesäjuhlat 2022** järjestetään Jämsässä. Kurikkaa vastaanottamassa Pirjo ja Sakari Nurmesviita.

Elyn vuosikokous ja Siionin kannel -seurat Seinäjoella 19.6.2021

Lähetijämme on valinnut meidät. Yhden kutsumus on olla lähetetty, toisen lähettäjä, kolmas on työn taloudellinen tukija. Arkisen ponnistelun keskelle tuo voimia myös tieto siitä, että usein työn hedelmät jäävät toisten korjattavaksi.

Jeesus myös lupaa olla kanssamme, olemme Jeesuksen lähettämiä, joille hän antaa Pyhän Hengen voimaksi. Suuri kysymys on: Näkökö meissä keskinäinen rakkaus. Erityisesti silloin, kun olemme tekemisissä eri maailmankatsomuksen tai uskonnollisen vakaumuksen omaavien ihmisten kanssa, meidän tulee todistaa Kristuksesta rakastamalla.

Myöskään lepoa ei sovi unohtaa. Jumalakin lepäsi saatuaan luomistyönsä päätökseen. Ja lepöpäivään kuuluu sen pyhittäminen. Sillä ei ole mistä toisille ammentaa, jos ei itse pääse lataamaan myös hengellisiä akkujaan. Tärkeää on seurakunnan yhteinen kokoontuminen, yhteinen messu. Ehtoollispöydästä löytyy syvin lepo ja virkistys. Ehtoollispöydästä lähdetään jatkamaan matkaa. Lähetystehtävää on vielä jäljellä. Uudet haasteet odottavat, kun kirkkoon kuuluvien määrä jatkaa laskuaan. Suomi on siis taas lähetyskenttää. Toivottavasti meistä välittyy ahdistuksen sijaan ilo, sillä vain ilon kautta innostus evankeliumin levittämiseen voi tarttua uusiin ihmisiin.

Puheenjohtaja Pekka Kiviranta avasi kokouksen (oik). Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Ahti Ranto Ilmajoelta, sihteerinä toimi Antero Rasilainen (alla).

Siionin kannel -seuroissa puheita pitivät mm. Anna Merivirta, Merja Kramsu, Pekka Kiviranta, Satu Kivisaari ja Antero Rasilainen. Juontajana toimi Erja Kuhalampi ja kanttorina Marjatta Perttula. Kuvat: Virpi Tuominiemi.

Seurakuntaneuvos Alma Saari

13.2.1928-11.6.2021

Lausuin 2.7.2021 Alavuden kirkossa muistosanat ystävästäni seurakuntaneuvos Alma Saaresta.

Hyvä suruseurakunta.

"Kun suuri puu kaatuu, metsässä on pitkään hiljais-ta." Osuvammin voi tuskin kuvata kokemusta, joka meille, kaikille Alman läheisille ja ystäville, on nyt yhteinen. Suuri puu on kaatunut, jäljellä on hiljaisuus – ja autius.

Minua yhdistää Almaan erityisesti kaksi koota: kansanopisto ja kirkolliskokous.

Tulin Nurmeksen opistolle työhön syksyllä 1970. Almal-la oli silloin takanaan jo yli 16 työvuotta Karstulan Evankelissa Opistossa. Heti valmistutuaan Raahan seminaarista ke-väällä 1954 Alma hakeutui Karstulan Evankeliseen Kansanopistoon apulais-rehtoriksi ja suomen kielen ja kirjallisuuden sekä liikunnan opettajaksi. Karstulasta Alma jäi eläkkeelle 1992, 38 intensiivisen työvuoden jälkeen.

Alma oli aloittanut opintonsa Kauhajoen kansanopistossa, jatkanut niitä Luther-opiston kansankorkeakoulussa ja valmistunut kansakoulunopettajaksi. Ei kestänyt kauan, ennen kuin hän oli eri kesäyliopistoissa hankkinut useita työnsä kannalta hyödyllisiä arvosanoja. Niistä olisi saanut hyvinkin maisterinpa-perit kasaan.

Muutama päivä sitten soitin Raahan seminaarin uskonnonopettajana Alman aikaan toimineelle 98-vuotiaalle maisteri Tuovi Kuuselle. Näiden kahden yhteys säilyi loppuun saakka. Tuon tähän muistotilaisuuteen Tuovi Kuusen tervehdyksen ja osanoton.

Suomen kansanopistomaailmassa oli yleisesti tiedossa, että Alma kuului niihin uskollisiin apulais-rehtoreihin, jotka rehtorien vaihtuessa pitivät opistoja pystyssä ja vaalivat niiden perinteitä. Alavutelaisille tuttu kouluneuvos M. O. (Manne) Karttunen muisti aina mainita tämän.

Evangeliset opistot koontuivat vuosittain talvipäiville hiihtokilpailuihin. Minun ensimmäiset kisani olivat Kiteellä. Kilpailtiin myös henkilökunnan sarjoissa. Olin hiukan treenannutkin... mutta kuka pesi kaikki muut? Alma voitti kirkkaasti. Peräti yllätyimme. Olimmehan monet häntä paljon nuorempia.

En silloin vielä tiennyt, että Alma oli ollut vuoden 1952 kisojen olympiavalmennettava keihäänheitossa.

En sitäkään, että hänen rautaisen kuntonsa salaisuus oli paitsi hiihdossa, myös lenkkeilyssä, pyöräilyssä, retkeilyssä, jumppasalissa, marjankeruumatkoissa ja Lapin vaelluksissa. Jos olimme erehtyneet pitämään Almaa ikäloppuna (43-vuotiaana...) sunnuntaihihtäjänä, saimme kunolla nenällemme.

Toisenkin todistuksen muistan: oltiin evankelisten opistojen naisrehtorien seminaarissa Perheniemen opistolla. Iltaohjelmassa oli pikku lenkki punnerruksin. Opiston kissankäpäläkedolla Alma punnersi pitempään kuin yksikään toinen. Ei ihme, että hänen kuntonsa säilyi hyvänä aina muutaman vuoden takaiseen epäonnistuneeseen lonkkaleikkaukseen saakka. Vaikka olosuhteet silloin muuttuivat, Alma polki vielä kuntopyörää ja kertoi, miten hän siinä samalla vieraili omaisten ja ystävien luona heitä rukouksissa muistaen.

Vielä viimeisinä kotona viettäminään viikkoina Alma teki kävelylenkkejä tilavan ja kauniin kotitalonsa sisällä, haisteli kevään tuoksua milloin pääovelta, milloin puutarhaan vievältä sivuovelta. Sairaalassa Alma joutui viettämään vain elämänsä viimeiset seitsemän viikkoa. Tuona aikana hän sai levätä ystävien rakentamassa rukousten turvaverkossa. Miten monelle ahdistuneelle läheiselle Alma itse oli kutonut esirukouksen verkkoa! Hän jatkoi Karstulan opiston perustajiin kuuluneen rovasti Immo Kuusen sielunhoito- ja esirukoustyötä.

Vihkipappimme Paula Keller lähetti Saksasta tervehdyksen: *”Minun näkövinkkelistäni myötäeläminen – joskus ja useinkin – ihan tuskaan asti ja sitä kautta annetut esirukoustehtävät olivat Alman aivan erityisen armolahja.”* Nämä kokemukset yhdistivät Almaa ja Paulaa.

Vielä vuosien ja vuosikymmenten jälkeen Alma muisti ja tunsu opistolaisensa. Hymyillen hän kerrankin kertoi opiston käyneistä pojista, jotka aikuisina miehinä muistelivat opisto aikaista mustasukkaisuuttaan Alman huomiosta. Almaa eivät olisi saaneet muut tulla heiltä riistämään!

Äitileireillä oli sodan käyneiden miesten puolisoilla sydämellään paljon kärsimystä, josta ei voinut julkisesti puhua. Alma kuunteli, lohdutti, keräsi lopulta kaikki pyynnöt koriin poltettavaksi ja näin jätettäväksi Jumalan käsiin pois ihmisten silmistä.

Kirkolliskokous oli Alman monista hiippakunnallisista luottamustehtävistä tärkein. Hän toimi Lapuan hiippakunnan maallikkoedustajana 22 vuotta. Alman hahmossa liikkui Turun opiston käytävillä jotakin hyvin turvallista, rauhallista, luotettavaa ja aidon hyväntuulista. Joku edustaja totesikin hänelle: *”Alma, olet kuin kirkon Äiti. Hyvä, että olet täällä!”*

Vuosikaudet Alma toimi kirkolliskokouksen pöytäkirjantarkastajana. Hänen oli siis huolehdittava, että pöytäkirjaan tulivat kaikkien puheenvuorot täsmälleen siinä muodossa, kuin ne oli pidetty. Turha oli yrittää kaunistella sanomisiaan jälkikäteen. Kyllä sitä yritettiin, mutta Alma oli sekä ymmärtäväinen että lahjomaton.

Ensikertalaisena sain itse paljon hyvää perehdytystä edustajan tehtävään. Parasta olivat pitkien istunto-päivien iltoina tehdyt korttelikävelyt Maarian kirkon ympäristössä. Vakioseuralaisiamme olivat Silfverhuthin Voitto, Mäkeläisen veljekset, Norjan Leo, Ripatin Jaska ja Laulajan Jorma, joskus Huovisen Eero. Monia tietoja vaihdettiin, kirkolliskokousasioita pohdittiin, kirkkoa parannettiin ja juotiin iltakahvit, jos ehdittiin autoilla Naantaliin saakka.

Saaren suuri suku on Almassa menettänyt yhden peruspilareistaan, äidillisen johtohahmon, matriarkan.

Alma tunsu sukunsa vaiheet. Hän keräsi niitä ja kertoi niistä. Kotiseutukirja *”Rantatöysä”* on ollut jo pitkään loppuunmyyty. (Antikvariaatista voi vielä saada kappaleen.) Alman monet muistopuheet omaisista, entisistä työtovereista ja opiston oppilaista sisältävät myös arvokasta tietoa ja ajankuvaa.

Alma on huolellisesti päivännyt ja järjestänyt kirjoituksensa. Hänen toivomuksensa oli, että muistiinpanojen myötä käsitys menneisyyden elinolosuhteista ja kokemuksista säilyisi ja tavoitaisi aina uudet sukun jäsenet. Omia vanhempiaan Alma – yhdeksänlapsisen perheen neljäs – arvosti niin kasvattajina, kuin yhteisten asioiden hoitajina kunnassa ja seurakunnassa sekä esimerkillisinä huonompiosaisten auttajina.

Alma muisti hyvin sota-ajan ja varsinkin sen naisiin kohdistamat vaatimukset. Hän oli mukana naisjärjestöjen verkostossa *”Vastuun naiset”*, joka kokosi haastatteluina muistitietoa kotirintaman naisten panoksesta Pohjanmaalla vuosina 1938–1950.

Almalla oli selvä kuva siitä, että sota-aikana ilmennyt holtittomuus vaati vastapainoksi lujia periaatteita, yhteisen vastuun kantamista ja ihanteita. Sodanjälkeinen nuorisoherätys evankelisessa herätysliikkeessä löi leimansa tähän ilmapiiriin myös Alavudella.

Soitin Kansallisarkiston Vaasan toimipaikkaan ja vahvistin tiedon, että siellä on jo oma Alma Saaren kokoelmansa, johon osa Alman papereista on talletettu. Paljon on asiakirjoja vielä hänen kotonaankin. Toivon, että ne jaksetaan käydä huolellisesti läpi ja liitetään Vaasan arkiston kokonaisuuteen. Kokoelman käyttäminen edellyttää luonnollisesti tiettyjä aikarajoja ja omaisten lupaa. Alman elämäntyö saisi kyllä tulla tutkituksi ensin vaikka opinnäytetyönä gradussa. Lähteitä on runsaasti.

Elämme nyt kaikki köyhempää elämää. Enää ei ole Almaa kantamassa ongelmiamme Jumalan eteen. Esirukoustehtävä on siirtynyt seuraavalle sukupolvelle, meille.

Kaipaamme Almaa. Hänen asennettaan koko elämään. Hänen luottamustaan Jumalaan. *”Jumalan armon varassa”* olivat hänen viimeisiä sanojaan, kun Jarin kanssa lähdimme toukokuun 3. hänen luotaan sairaalasta.

Alma kiitti Jumalaa läheisistä ihmisistä ja osasi iloita luonnon rikkaudesta jopa eri puolilla maailmaa. Harvalla hänen aikalaisistaan mahtaa olla esittää matkakohdeluettelo: Kiina, Amerikka, Japani, Filippiinit, Australia, Papua-Uusi Guinea, Afrikka, Venäjä, Israel, Tiibet, Turkki. Alma toi matkoilta tuliaisista kaitafilmejä ja videoita.

Silloinkin kun hän ei enää itse pystynyt lähtemään retkille, hän puhelimesta toivotti: *"Tunnen ne Yläksen maastot, tiedän millaista siellä on lasketella. Nauttikaa te nyt!"* Nauttikaa Jumalan lahjoista. Nauttikaa yhdessä olosta.

Alman viimeisiä viestejä opistolaisilleen oli: *"Thana vihreys on taas täyttänyt luonnon. Linnut laulavat ja käkikin jo kukkuu. Onnea kesäisille kursseille! Iloista yhdessäoloa! Teitä kaikkia ajatellen, Alma."*

Kiitos, Alma, ryhdikäs pohjalainen nainen, valoisa kristitty, viisas kasvattaja, uskollinen esirukoilija. Suuri puu.

Siunaamisen toimitti Tuula Sääksi Alavuden kirkossa 2.7.2021.

Kyllikki Tiensuu

Kyllikki Tiensuu muistotilaisuudessa muistelemassa ystäväänsä Alma Saaren elämää. Kuvat: Satu Kivisaari

Yhtä pyydän

Yhtä pyydän, Vapahtaja, tänään yhtä pyydän vain: Näytä yhden päivän matka, askel, jonka tänään sain. Keiden kanssa, mihin suuntaan, polku tänään avautuu? Millä tavoin Isän tahto meissä tänään tapahtuu.

Anna, Kristus, rohkeutta mennä maastoon tiettömään, jossa merkkejä en tunne, vaille vastausta jään. Juuri siellä sinuun juurrun, vastuuseen viet laajempaan, taikka suostun vähimmässä uskollinen olemaan. Virsi 525:3-4

On taas aika aloittaa uutta työkautta ja rukoilla ja miettiä mikä on Jumalan tahto kaiken elämän keskellä. Sitä kyselen nyt hyvin herkällä korvalla, rukoiletko kanssani? Etsitään yhdessä Jumalan suunnitelmaa ja pyydetään sitä, että pysymme siinä mukana. Muuten kaikki tämä on turhaa. - *Ei väellä eikä voimalla, vaan minun hengelläni, sanoo Herra Sebaot. (Sak 4:6)*

Saarnasin 8.8. Luumäellä, aiheena oli "etsikkoajat". Jumalan oman kansan historia osoittaa, että elämässä on aikoja, jolloin ihminen ja ihmisyhteisöt erityisesti joutuvat ratkaisujen ja valintojen eteen. Omiin kykyihin, ihmisviisauteen ja omaan erikoisasemaan luottaminen estävät usein näissä tilanteissa kuulemasta Jumalan ääntä ja noudattamasta hänen kutsuaan. Etsikkoaikaan pätee sana: *»Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne.»* (Hepr. 3:15)

Kysymys on siis tulevaisuudesta. Se on minulle salattu.

Vietin hyvin erilaisen kesän. Olin hyvin turhautunut ja uupunut etätöihin jäädessäni lomalle kesäkuussa. Näin ollen päätinkin loman alettua, että olen mahdollisimman paljon ulkona ja lataan itseäni auringolla. Sain täydellisen kesän: valoa, iloa, aurinkoa, liikuntaa ja hyvien ystävien seura. Tuntuu, että aurinkokennot ovat nyt ladattuna täyteen :)

Mutta samaan aikaan olen seurannut maailmalla tapahtuneita asioita raskaalla sydämellä. Mihin tämä maailma on menossa? Afganistanin tilanne on murtanut sydäntäni, maailmalla on ollut jär-

kyttäviä luonnonilmiöitä, Israelissa pahoja tulipaloja. Koronatilanne on taas kääntynyt huolestuttavampaan suuntaan...ym...ym.. Millainen syksy on tulossa?

Mitä minulle ja sinulle tapahtuu huomenna?

Emme tiedä omaa aikaamme. Emme tiedä tulevasta terveydentilastamme, emme tiedä kuka lähtee täältä seuraavaksi. Joten on hyvin tärkeä kysymys se, että olenko löytänyt oman elämäni ja eläkö omaa elämäni vai kulkeeko se jossain muualla ja minä etsiskelen sitä vain omalla katseellani eläessäni jonkun toisen elämää.

Olisiko parempi, jos tulevaisuutemme ei olisi salattu?

Olen usein pohtinut sitä, että olisiko parempi, jos tietäisimme mitä tulevaisuudessa tapahtuu? Monet ovat sitä mieltä, että ei olisi. Useimmat eivät halua tietää.

Mutta leikitelläänpä hetki tällä ajatuksella: Mitä tekisit, jos saisit kuulla, että tämä vuosi on sinun viimeisesi? Säikähdyksestä toivuttuasi sinulle tulisi ehkä kiire, tai sitten huokaisisit helpotuksesta ja päästäisit irti, lopettaisit kaiken kiirehtimisen. Jotain olisi ehdottomasti tehtävä, jostain toisesta ehdottomasti luovuttava.

Mitä sinun olisi ehdottomasti tehtävä? Mistä sinun olisi ehdottomasti luovuttava?

Ja mieti vielä: sinulla voi olla vielä 30 vuotta jäljellä, mutta yhtä hyvin vain muutama kuukausi, päivä tai tunti. Ja sekin on mahdollista, että niiden viimeisten aikojen kuluessa emme pystykään enää tekemään sitä mitä halusimme.

Vain se on varmaa, että jonain hetkenä sydämemme pysähtyy ja silloin on kaikki tehty ja surullisen monet ovat heränneet järkyttävään todellisuuteen, jonka niminä on liian myöhään.

Meillä on varmuudella vain tämä hetki ja tämä päivä, ja jokainen päivä on suurenmoinen lahja. Joten kysymykseni onkin: Jumala miten sinä haluat, että käytän elämäni, jokaisen päivän? Auta minua löytämään sinun tahtosi tänään – ja siten löytämään oman elämäni suunnan ja tarkoituksen.

Erja Kalpio

Voivatko arkeologiset löydöt puhua?

Arkeologiassa korostetaan, että löydöt ovat "mykkiä" ilman kirjallisia dokumentteja. Ruukut eivät kerro, kenen ruukkuja ne olivat, eivätkä rauniot kuka kaupunkia joskus asutti. Tarvitaan tekstejä, jotka antavat lisävihjeitä ruukkujen omistajista ja paikan sijainnista. Lähi-idän kaivauksia valaisevia tekstejä ovat assyrialaiset, babylonialaiset, egyptiläiset ja muiden kansojen piirtokirjoitukset, joita löytyy saviruukkujen palasista, hautaluolista, sinettileimoista, pergamentin tai papyruksen palasista ja myöhemmin rahoista.

Ylivoimaisesti massiivisin muinainen historiallinen tekstikokoelma on Vanha testamentti. Se on täynnä henkilönimiä, paikannimiä ja sotakuvauksia. Arkeologisten löytöjen vertaaminen Raamatun tekstiin antaa tavattoman paljon aineistoa ja osoittaa, että meidän pyhä kirjamme on todella historiallinen dokumentti. Se kertoo todellisista tapahtumista vuosituhansien takaa.

Joskus löydöt eivät kuitenkaan ole mykkiä. Viime maaliskuussa julkaistiin tieto uusimmasta Kuolleenmeren lähistöltä tehdystä kirjakäärölöydöstä. Israelilainen arkeologiryhmä päätti vielä kerran tutkia Juudean autiomaan luolia, joista vuosikymmeniä sitten oli tehty äärimmäisen arvokkaat, ns. Qumranin tekstilöydöt. Vuorikiipeilijöiden varusteina tutkijat haravoivat vaikeapääsyisiä luolia. Erään jyrkän wadin reunalta Nahal Heveristä he tekivätkin arvokkaita löytöjä (ks. kuvat alla). Wadi on kuivan kauden joenuoma ja kyseinen kanjoni lähtee Hebronin seudulta kohti Kuolluttamerta. Luolasta löytyi kankaaseen kääritty pienen lapsen luuranko, joka oli ollut siellä noin 6000 vuotta. Vielä vanhempi oli suurikokoinen punottu kori, jonka iäksi mitattiin 10 500 vuotta. Se siis sijoittuu aikakauteen, jolloin maanviljelys ja karjanhoito olivat ihmiskunnan historiassa juuri saaneet alkunsa. Myös Jerikon vanhin kerrostuma on saman ikäinen.

Arvokkainta kyseisessä luolassa olivat kuitenkin pienet tekstin palaset, joissa oli Vanhan testamentin profeettojen kirjoituksia. Kreikankieliset tekstit olivat Sakarja 8:16-17 ja Nahum 1:5-6. Jumalan nimi oli kirjoitettu hepreaksi. Kyseinen Sakarjan kohta alkaa suomeksi näin: *"Nämä teidän tulee pitää: Puhukaa totta toisillenne! Jakakaa oikeutta totuuden mukaan, niin että rauha vallitsee keskuudessanne."* Teksti ei siis ainoastaan puhunut kirjallisessa muodossa, vaan se myös muistutti meitä meidän puheistamme.

Jos minulta kysyttäisiin, mitkä ovat tärkeimpiä viime vuosien arkeologisia löytöjä Raamatun tutkimuksen

Kuva: Jussi Heittunen

kannalta, niin voisin vastata, että kaksi sinettileimaa. Ne eivät ole ihan uusia, mutta tällaisissa asioissa muutaman vuoden takaiset löydöt ovat vielä uusimpien joukossa. Kuningas Hiskian ja profeetta Jesajan nimet olivat kahdessa leimajäljessä ja toivat tutkijoiden käsiin elävän todistuksen 700-luvun tapahtumista Juudassa. Hiskia oli ehkä kaikkein merkittävin Juudan hallitsija, joka toimeenpani maassa uskonpuhdistuksen. Hänen aikanaan Assyrian suurvalta piiritti Jerusalemia ja aivan varman tuhon edessä kuningas lähetti esirukouspyynnön hovi-profeetalle, Jesajalle. Jesaja vastasi Jumalan sanana, että Assyrian imperiumi ei ikinä tuhoa Jerusalemia, vaikka se oli murskannut alleen jo melkein kaiken muun Lähi-idässä. Historiallinen fakta on, että Jerusalem säästyi tuosta vuoden 701 eKr. sodasta. Raamatussa tästä kertoo Jesajan kirja luvuissa 36 ja 37.

Palaan tuohon Kuolleenmeren tekstikatkkelmaan. Sakarjalta tulee meille siis viesti kahden vuosituhannen takaa. Alkuperäinen profeettakirja ajoittuu vuodelle 520 eKr, mutta tämä löydetty kopio on ehkä Bar Kochban kapinan ajalta noin vuodelta 130 jKr. Teksti muistuttaa siis siitä, että meidän pitäisi puhua totta toisillemme. Onko tämä tärkeää? Meidän aikaamme on joskus nimitetty totuuden jälkeiseksi ajaksi. Se on järkyttävä luonnehdinta ajastamme. Jos ihmisten puheisiin ei voi luottaa, mihin sitten voi. Sosiaalinen media, erilaiset trollaukset

ja propagandavälineet ovat aiheuttaneet sen, että on oltava entistä varovaisempi sen suhteen, mitä kuulee. Jos Yhdysvaltojen tai Venäjän presidentin puheita ei voi ottaa todesta, kenen puhetta voi.

Meille kristityille toden puhuminen on myös tärkeä haaste ja puheitemme valvominen kaiken kaikkiaan. Kiinnostavaa on, että Jumalan kymmenestä käskystä kolme liittyy melko lailla juuri puheisiin, ehkä useampikin. Mieti, mitkä. Kaikkein tiukin sana tähän löytyy Jeesukselta: *"Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tehtävä tili. Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi."* (Matt. 12:36-37). Ei kai sanoilla voi olla näin järjestyttävä merkitys? Mutta eihän kukaan silloin voi pelastua? Ei voikaan. Tämä on juuri Jeesuksen opetuksen viesti: kukaan ei selviä puhtain paperein tämän vaatimuksen edessä. Kaikki ovat käskyjen rikkojia. Kenenkään kilvoitus ei ole riittävän hyvää. Kaikki ansaitsevat kadotuksen. Yksiselitteisesti asia on näin.

Siksi Jeesus kuoli meidän puolestamme. Vain hänen verensä tuoma sovitus riittää pelastuksen perustaksi. Mitään muuta ei saa tarjota, sillä millään muulla ei ole arvoa tässä asiassa. Kyllä meidän pitää valvoa puheitamme. Mutta jatkuvasti epäonnistuneinkin saamme joka päivä turvautua täytettyyn työhön ja uskoa itsemme Jeesuksen tähden vanhurskaaksi ja pyhäksi.

Eero Junkkaala

Kesäkirkkoja ja pihaseuroja Etelä- ja Keski-Pohjanmaalla

Kesäkirkkoja

Elyn ystävät olivat järjestämässä kesäkirkkoja yhteistyössä seurakuntien kanssa myös Lappajärvellä, Kurikassa, Teuvalla, Alahärmässä ja Perhossa.

Toukokuun lopulla vietettiin kevätkirkkoa Törnävän kirkossa, jossa laulunlahjallaan palvele-
massa oli Paavo Kujala (oik).

Tänä kesänä kesäkirkkoja vietettiin Kauhajärven ja Tiistenjoen kirkkoissa, jota toteuttamassa olivat mm. Tiemestarin Pojista tutut Kimmo ja Urmas (vas).

Lapuan Kauhajärven nykyinen kirkko on moderni kirkko. Vanha kirkko paloi v. 1981. Uusi kirkko päätettiin rakentaa pian tulipalon jälkeen talkoovoimin (alla).

Kansallispukuinen seurakunta kokoontui kansanlaulukirkkoon Kannuksessa elokuun alussa.

Törnävän kirkon historia on mielenkiintoinen, voit käydä lukemassa siitä osoitteessa www.seinajoen-seurakunta.fi/tornavan-kirkko.

Sydämellinen kiitos sinulle ystävä, kun olet ollut järjestämässä kesän tapahtumia, palvelemassa lahjoillasi ja osallistunut tilaisuuksiin. Yhteistyöstä kiittäen, Satu.

Kesäseuroja

Kesäisenä iltana Korttesjärvellä Navettakahvila Lumouksessa vietettiin Siionin Kannel seuroja.

Himangalla kokoonnuttiin kesäseuroihin Helena Saarenpään pihamaalla. Mukava oli tavata tuttuja ja laulaa Kanteleen lauluja.

Työfysioterapeutti Päivi Sillanpää on ollut monet vuodet toteuttamassa Alahärmän naisten- ja miestenpäiviä yhdessä Ely-ystävien kanssa. Päivin liikuntahetket tuovat iloa ja virkistystä tapahtumiin.

Keski-Pohjanmaan Ely-tiimi järjesti Elyn kirkkopyhän ja seurahetken Toholammilla. Tiimi kutsuu kaikkia mukaan syksyn tuleviin tapahtumiin - lokakuussa tavataan lähetysjuhlassa Kokkolassa. Tervetuloa!

Ihanat naiset järjestivät upean naistenpäivän Alahärmän kirkossa heinäkuussa. Muusikko Maria Laakso vieraili kotiseudullaan ja ilahdutti laulullaan kirkkokansaa. Kuvassa: Maria Laakso, Erja Kuhalampi, Anneli Lähdesmäki ja Ulla Latomäki.

Kaikki saavat juoda maljasta sovituksen. Pyhä Henki voi uudeksi luoda ihmissydämen katkeruuden. Kaikki saavat syödä elämän leivästä nyt. Eivät lyötyä saattaisi lyödä hänen kätensä lävistetyt. Kaikki saavat löytää avun ja pelastuksen, sillä lähellä Jumalan pöytää tasavertainen on jokainen. (SK 116)

Muistoja kesän aarreakkuleiriltä

Kesän Aarreakkuleiriä Matiaksen ja Nooran kanssa muistellessa tuli hyvä mieli. Kumpikin sanoi, että leirillä oli kivaa ja rentoa. Koskaan ei tullut tylsää, kun koko ajan oli mielenkiintoista tekemistä. Ihmiset olivat mukavia ja oli hauskaa touhuta yhdessä toisten lasten ja isovanhempien kanssa. Suuret kiitokset leirinjohtaja Sadulle, Vuokolle ja Juhalle, Pirjolle ja Saku-vaarille!

Lasten oli vaikea sanoa, mikä oli parasta, kun kaikki oli mukavaa.

Nooran mielestä vanhat leikit, kivat laulut Kirkkovuorella, melonta ja lähtynpaisto nousivat kärkeen. Noora ihaili myös Saku-vaarin piirtämistä ja tykkäsi uida ja saunaa.

Matiakselle parasta oli retki Kirkkovuorelle leirikirkkoon. Sinne sai mennä metsän halki mörköpolkua pitkin ja kiivetä näkötorniin. Myös melonta, Saku-vaarin jännittävät kertomukset ja luontoseikkailukin olivat mieluisia.

Wanhat vehkeet -automuseossa riitti ihmeteltävää lapsille ja nostalgialle aikuisille. Isovanhemmista oli hauska saada kertoa, mihin mitkin tavaraa ennen vanhaan käytettiin. Samalla sai muistella omaa lapsuutta.

Kiva idea oli lähettää leiripostia jollekin läheiselle. Juha-setä ainakin yllättyi! Kotiin viemistäkin tuli. Äiti varmasti piti hienosta kaulanauhasta.

Olisi mukava tietää, mitä aarteita lapset ovat laittaneet askartelempiinsa aarreakkuihin. Suuren aarreakkun sisältöön saimme kurkistaa leirin aikana. Risti siellä ainakin oli muistuttamassa Jeesuksesta.

Isovanhempien kesken puhelimme omista aarteistamme. Monen isovanhemman aarteena on rukous, usko ja luottamus hyvään Jumalaan.

Leiritunnuksen mukaan saimme kauniissa luonnossa kuulla linnun laulua ja katsoa kohti taivasta yhdessä elävien aarteittemme kanssa.

Kiitos laatuaajasta leiriystäville, isoille ja pienille!

Leena-mummu

18 Kuvat: Satu Kivisaari

Melkein kaikki leiriläiset ehtivät kuvaan :)

Leena-mummu ja Matias nostamassa lippua.

Matiaksen ja Nooran mielestä leirillä oli rentoa ja kivaa. Mielenkiintoista tekemistä riitti (kuva vier. sivulla).

Aarteiden jäljillä Alahärmässä

Isovanhempi-lapsenlapsipäivä alkoi yhteisellä perhekirkko-
hetkellä Alahärmän kirkossa, jonka jälkeen eri pisteissä sai
touhuta monenlaista kivaa yhdessä isovanhempien kans-
sa. Elyn ystävät olivat järjestämässä yhdessä seurakunnan
työntekijöiden kanssa yhteistä päivää. Kiitos ystävät!

Suuntana Siperia

- Anu ja Petteri Mannermaa

ELY ja Wycliffe Raamatunkääntäjät ry (WRK) ovat allekirjoittaneet sopimuksen koskien Anu ja Petteri Mannermaan lähettämistä lähetystyöhön Venäjälle.

Anu ja Petteri Mannermaa ovat olleet WRK:n lähetteinä Venäjällä, Anu Raamatunkäännöstyössä ja Petteri Inkerin kirkossa Marian seurakunnan pappina. Anu Mannermaa jatkaa WRK:n lähettinä, mutta Petteri Mannermaasta tulee 100 % Elyn lähetti. Molempien kielitaito on erittäin hyvä.

Uusi työkausi

Olemme juuri palanneet työalueellemme Venäjälle kotimaanjakson ja Suomessa vietetyn kesän jälkeen. Petterin palvelupaikka on Inkerin kirkon Pyhän Marian seurakunta Pietarin keskustassa. Siellä hän toimii pappina erityisesti seurakunnan suomenkielisessä työssä. Lisäksi hän tekee musiikkityötä, johtaen muun muassa seurakunnan bändiä. Anu puolestaan on evenkinkielisen raamatunkäännösprojektin teologinen neuvonantaja. Käytännössä työmme kuitenkin limittyvät monin tavoin, sillä olemme tiiviisti mukana toistemme projekteissa.

Laaja työalue

Työmme suuntautuu maantieteellisesti moneen suuntaan. Pyhän Marian seurakunta ankkuroi meidät selkeästi Pietariin. Lisäksi evenkin kielen kääntäjä Nadezhda asuu Pietarissa. Evenkien, Siperian suurimman alkuperäiskansan, perinteinen asuma-alue ulottuu kuitenkin Siperiasta Mongolian ja Kiinaan asti. Heistä on kristittyjä ainoastaan noin 4-5 prosenttia. Anu tekee säännöllisesti matkoja evenkien maille, mutta suunnittelemme myös muuttoa Siperiaan. Tästä juontuu rukouskirjeidemme otsikko "Suuntana Siperia."

Anun kanssa musisoimassa Pyhän Marian kirkossa. Petteri on suorittanut musiikinopettajan opinnot Jyväskylässä ja Sibelius-Akatemiassa Helsingissä, hänestä tuli musiikin maisteri 2000 ja teologian maisteri 2016.

Muutama vuosi sitten Petteri tutustui Pietarissa uzbekkimaahanmuuttajiin, jotka olivat tulleet Pietariin vierastyöläisiksi. Olemme tulleet näiden kristittyjen uzbekkien kanssa läheisiksi. Evenkityön ohella olemme myös heidän kauttaan mukana pioneirilähetystyössä, sillä uzbekista 90 prosenttia on muslimeja. Nykyisellään jaamme myös asunnon erään nuoren uzbekkiperheen kanssa. Meitä on useaan otteeseen kutsuttu käymään Uzbekistanissa, ja odotamme kovasti mahdollisuutta vierailla siellä.

Mietteitä työalueelle palatessa

Viimeistä puoltatoista vuotta on leimannut monenlainen epävarmuus. Koronasulun ensimmäiset puoli vuotta vietimme Pietarissa. Epidemian puhjetua kadut ja liikennevälineet tyhjenivät nopeasti ihmisistä. Suurin osa maan asukkaista sulkeutui koteihinsa, ja pelkästään ruokakaupat ja apteekit pitivät ovensa auki. Tällä hetkellä Pietarissa kuitenkin eletään jo melko normaalia elämää.

Rajoitukset aiheuttivat meidän kohdalamme sen, ettemme päässeet uusia työlupiamme. Suunnittelemme nyt hakevamme oleskelulupia ja teemme parhaillaan järjestelyjä sitä varten. Asumisen mahdollistavat dokumentit ovat erityisen tärkeä rukousaihe, sillä ilman niitä työ Venäjällä on hyvin vaikeaa.

Tulevaisuus

Tällä hetkellä ajattelemme pysyttelevämme toistaiseksi Pietarissa ja siirtyvämme Siperiaan, kun siihen on oikea aika. Tähän vaikuttavat erityisesti viiden lapsemme elämäntilanteet Suomessa. Heistä neljä on jo täysi-ikäisiä. Nuorimmainen aloitti tänä syksynä media-alan opinnot Suomessa, sillä koronarajoitusten takia hän ei toistaiseksi voi saada kuin kuukauden kertaviisumin. Tästä syystä Anu on lähdössä joksikin aikaa Suomeen. Koetamme nyt sovittaa Pietarissa ja kotimaassa työskentelyn ja asumisen välillä. Pyydämme teiltä esirukousta, että kaikki sujuu hyvin ja että pääsemme jälleen asettumaan Venäjälle. Olemme oppineet luottamaan Jumalan johdatukseen ja uskomme, että näissäkin kysymyksissä se toteutuu.

Kuvat: Mannermaat

Evenkinkielen Jeesuksen vertauksista tehdyn äänitteiden työryhmä: Anu, kääntäjä Nadezhda ja projektin koordinaattori Shavkat (yllä).

Bändiharjoituksissa suomalaisella koululla.

Lähetysrenkaaseen liittyminen

Lähetystyö ei ole mahdollista ilman lähettäjiä. Petterin työn mahdollistamiseksi onkin perustettu lähetysrenkas, johon kutsumme myös sinua liittymään. Liittyminen renkaaseen ei velvoita sinua mihinkään, mutta renkaan jäsenenä saat Mannermailta rukouskirjeitä, joissa työstä kerrotaan tarkemmin kuin julkisissa kirjeissä ja voit kokea selkeämmin olevasi tärkeänä osana mukana lähetystyössä ja osallistua renkaan yhteisiin tapaamisiin. Lähetysrenkaaseen voit liittyä lähettämällä vapaamuotoisen sähköpostiviestin osoitteeseen ely@evangeliset.net

– Olen kiitollinen, jos haluat tulla mukaan tähän työhön rukoulemalla tai lahjoittamalla. Molemmat, sekä esirukous että taloudellinen kannatus ovat työille välttämättömiä, Petteri toteaa.

Tukitili: IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Viitenumero: 21 62328

”Rohkaiskaa toisianne”

Kun tapaamme toisia kristittyjä, ehkä vähän toisenlaisessa tilanteessa eläviä tai hieman eri tavoin jostakin ajattelevia, Raamatun ohje meille on: Rohkaiskaa toisianne.

Kun apostoli kirjoitti tästä tessalonikalaisille (1Tess.3), hänellä oli mielessä erityinen näköala, mutta varmasti se on hyvä ohje kaikkeen kristittyjen väliseen kohtaamiseen: Rohkaiskaa.

ELYN toiminnanjohtajan ja myös muiden vastuunkantajien normaaliin toimintaan kuuluu säännöllinen vierailu yhteistyökirkkoissa, erityisesti Virossa ja Venäjällä. Matkustusrajoitusten vuoksi näissä vierailuissa on ollut tauko, mutta syyskuussa avautui mahdollisuus Viron vierailulle. Tälläkin matkalla keskeisenä asiana oli rohkaisuus.

Antero Rasilaisen kanssa meillä oli kaksi tärkeää tehtävää: Tavata kaikki lähettimme ja keskustella kirkon edustajien kanssa ELYn taloudellisen tuen kohteista ja niihin liittyvien sopimusten uusimisesta. Kumpikin näistä tavoitteista toteutui.

Pitkäaikaiset Viron työn ystävät Asta ja Tuomo Uutela toivat kaikkiin kohtaamisiin näköalan: Viron kirkolla ja sen jäsenillä on Suomessa ystäviä, jotka monin eri tavoin muistavat ja haluavat tukea edelleen heitä.

Moni suomalainen seurakunta on tukenut Viron kirkon perhetyötä, erityisesti Tarton perhekeskuksessa. Keskeinen henkilö tässä on ollut Lea Saar. Viime vuosien aikana

Tapaaminen Kari Tynkkysen kanssa, vas. Tuomo ja Asta Uutela, Kari Tynkkynen ja Pekka Kiviranta.

kirkon sisällä perhetyön organisoinnissa on tapahtunut monia muutoksia. Siksi oli tärkeä tavata kirkon diakoniakeskuksen johtaja Avo Üprus, johon työyhteyteen myös perhetyö on liitetty. Tämä tapaaminen oli ensimmäinen ja oli avaamassa ovia tulevalle yhteydenpidolle. Mutta samalla voitiin luonnostella tulevaa sopimusta, joka parhaimmillaan voisi astua voimaan jo syyskuun aikana. Sopimus vahvistaa sitä näköalaa, joka

ELYllä on koko ajan ollut: ELY tukee Viron kirkon perhetyötä, mutta kirkko itse päättää tavoista, joilla se työn toteuttaa. Solmittavan sopimuksen myötä myös Lea Saaren asema ja toimenkuva selkeytyy ja tuen kanavointi yksinkertaistuu. Tähän liittyi myös lyhyt vierailu piispa Luhametsin luona. Hän oli aikanaan vihkimässä Tarton perhekeskuksen käyttöön ja oli mukana työn johtelimeissa, mutta on nyt uudistusten myötä jäänyt siitä

Annan ja Evgeni Makeevan kodissa palaveria pitämässä. Vas. Asta Uutela, Herman Simm, Juha Väliaho, Tuomo Uutela, Anu Väliaho, Anna Makeeva ja Pekka Kiviranta.

pois. Oli aika lausua kiitos ja jättää ovi raolleen tuleville mahdollisille yhteistyökuvioille.

Tarton perhekeskuksen työ on liittynyt olennaisesti Maarian seurakuntaan. Siksi oli tärkeä keskustella kirkkoherra Timo Svedkon kanssa siitä, millä tavalla ELYn tuki perhekeskuksen ja seurakunnan työlle jatkossa limittyvät toisiinsa. Ja näyttäisi siltä, että he ovat löytämässä ratkaisun, joka palvelee kaikkia ja jota ELYn on helppo tukea ja kutsua myös Suomessa uusia seurakuntia tämän työn tukemiseen.

ELY on tukenut vuosien ajan myös Viron kirkon lähetystyön keskuksen työtä, muiden suomalaisten järjestöjen rinnalla. Nyt kun joidenkin suomalaisten järjestöjen tuki on pienenemässä tai loppumassa, lähetyskeskuksen johtaja Leevi Reinarulla on monia huolia tulevasta. ELY ei pysty näitä muutoksia paikkaamaan, mutta yhdessä keskustelimme, rukoilimme ja myös mietimme tulevaa. Me haluamme jatkaa työn tukemista sen mukaan, millaiset mahdollisuudet meillä on. Reinarun sana oli vahva: Suomalaisten maantieteellisesti lähin lähetyskenttä on Viro.

Kaikkien ELYn lähettien, Kari Tynkysen, Lea Saaren ja Anna Makeevan kanssa vietimme yhteistä aikaa. Ruokailimme yhdessä, vaihdimme kuulumisia ja keskustelimme tulevaisuuden näkymistä. On tärkeää, että toiminnanjohtaja ja myös suomalaiset vastuunkantajat voivat ajoittain kasvotusten keskustella lähettien kanssa.

Monin tavoin matka oli rohkaisuna meille. Monissa kohden meidän olisi syytä oppia virolaisten sisartemme ja veljiemme työstä. Iloisuuden ja rohkeuden esimerkkinä voisi ottaa Silvia Leiarun, Tarton Maarian kirkon kunnostuksesta käytännön vastuuta kantavan nuoren naisen. Iloisesti ja luottavasti hän kertoi projektin etenemisestä, mihin asti nyt kerätyt rahat riittävät ja miten sitten mennään eteenpäin. Sitten hän jakoi kypärät ja alkoi matka rakennushissillä kirkon katolle, jossa torniin muurattiin myös ryhmäläisten nimillä merkatut tiilet.

Pekka Kiviranta

Ps. En käynyt kirkon katolla.

Kuvat: Antero Rasilainen

Vierailu lähetyskeskuksessa, Samuel Reinaru esitteli Missio Läänemaan ohjelmaa.

Lea Saar ja Antero Rasilainen.

Elsa Beskowin sadut ja kuvat

Pellen uudet vaatteet, vuodelta 1912

Edelleen tämä kirja on kuvineen kovin opettava ja ajankohtainenkin asia. Pelle on saanut iki-oman lampaan, jonka villat ovat kasvaneet kyllin pitkiksi. Hän leikkaa ne itse ja siitä alkaa mainio kertomus vuorovaikutuksesta aikuisten ja pikkupojan välillä. Pelle jopa värjää langat itse! Ahkerana ja määrätietoisena poikana hän tekee vastapalveluksia ja näin syntyy komea puku - ja komea pikkumies.

Ja sunnuntaiamuna Pelle puki uudet vaatteet ylleen ja meni lampaan luo ja sanoi: – Suuret kiitokset vain näistä uusista vaatteista!

–Pätkä-pätkä! sanoi lammas niin iloisella äänellä, että se kuulosti ihan naurulta.

Elsa Beskowin sadut ja kuvat ovat sidottu kristilliseen arvopohjaan. Niinpä hänen koko ajattelunsa on luomakunnan harmoniaa, kasvien, eläinten ja ihmisen välillä. Samoin ajatteli myös **Rudolf Koivu** ja **Martta Wendelin**, sekä tietenkin **Sakari Topelius**. Tullee mieleen Uno Gygnaeuksen ajatus: *Mikäli koulussa ei olisi hengellisen musiikin kasvatusta ja sen sitomista opetuksen kokonaisuuteen, olisi koko koulukasvatus turhaa!*

Nyt sanonkin Unoa peilaten: Mikäli suhteemme luontoon ja satuihin ei olisi sidottu Jumalan sanaan - kymmeneen käskyyn ja Jeesuksen vertauksiin ja muuhun opetukseen - ohjaisivat sadut ja niiden kuvat ihmistä harhapoluille.

Rudolf Koivu tuli luoneeksi rakkaudellisen ja onnellisen elämänmallin koteihin ja lasten sydämiin. Se oli kaikkien oppikirjojen ja kuvalehtien ja satukirjojen suuri lahja suomalaisille, jotka rakensivat tätä isänmaata ja sen arvopohjaa. Ajatella, mikä voima se olikaan sotien ja ristiriitojen keskellä ja myös niiden aikojen jälkeen. Juuri sillä hetkellä kun Suomea ja suomalaisuutta rakennettiin.

Toinen suomalainen taiteilija oli Martta Wendelin. Häinkin kuului tähän Beskowin, Koivun ja Topeliuksen ”ryhmään”. Martta lupasi Hanna Raudalle aikanaan, että tekee Siunaukselan ”Orvon Jouluun” aina kansikuvamaalauksen. Niin myös tapahtui, ja me olemme saaneet ihaila näitä ”pyhiä - sanoisin-ko ikonisia” maalauksia koko ikämme. Niissä hehkuu rakkaus ja pyhyys! Martta on jatkanut meillä Suomessa Rudolf Koivun jättämää tyhjiötä monin tavoin. Rudolfhan kuoli jo 1946.

Urpo Vuorenoja

Auringonmuna

Keijukainen, aito satuhahmo asustelee ajattomassa, rauhallisessa metsässä. Mutta sinne ilmestyy yllättäen "auriongonmuna", niin keiju luulee. Koko metsän muu asujamisto alkaa ratkaista ongelmaa. Kunnes joku keksii imeä ruo-onkorrellä tuosta pallosta, sen kuoren alta ihanan maukuista mehua!

Tässä vasta on suloinen ja sykehdyttävä satu.

Kukkaisjuhla

Kukkaset kutsuvat Liisan juhannusjuhlaansa puutarhaan. Kasvit ja kasviryhmätkin esittelevät itsensä ja niiden luonne tulee esiin. Ne ovat kuin ihmisiä erilaisine piirteineen ja tarinoineen. Rikkaruohotkin. Ne yrittävät tulla kukkatarhaan ja joutuvat kuitenkin torjutuiksi, vaikka kauneutta on heissäkin. Tässä sadussa on paljon nykyaikaan sopivaa: luonto ja luonnon kunnioittaminen!

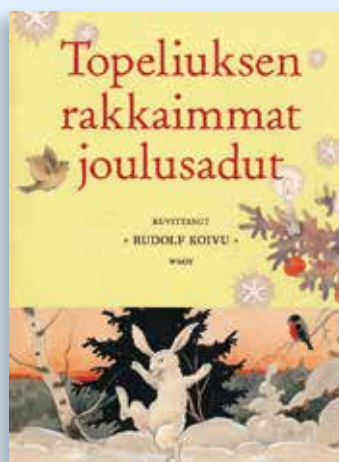
Elsa Maartman, myöhemmin Beskow
11.2.1874-30.6.1953

Fredrik Natanael Beskow
7.3.1865-8.10.1953

Norwegian Air Shuttle on maalauttanut Beskowin kuvan yhden Boeing 737-koneensa pyrstöön. "Olemme kuvanneet lentokoneidemme pyrstöissä henkilöitä, jotka ovat ylittäneet rajoja."

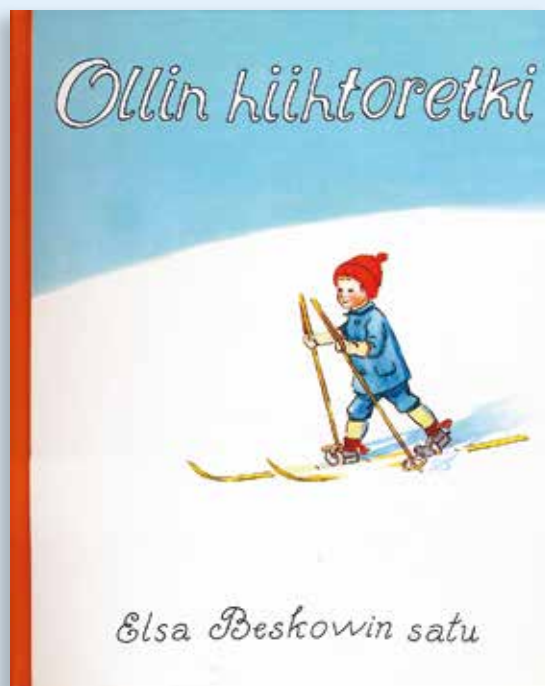
Beskowin vanhemmat olivat liikemies **Bernt Maartman** 1841–1889 ja opettaja **Augusta o.s. Fahlstedt** 1850–1915. Isä ajautui konkurssiin 1875, jolloin perhe joutui muuttamaan Tukholman syrjäsempiin osiin. Elsa Beskowin isän suku Maartman on lähtöisin Norjasta. Lapsuudessa Beskowille oli hyvin merkityksellinen persoona hänen isoäitinsä, joka kertoi satuja. Kun Elsa oli 13-vuotias (1887), hänen isoäitinsä kuoli; Beskowin mukaan hänen onnellinen lapsuutensa päättyi tähän. Hänen isänsä kuoli 1889. Sisar Malin, jonka kanssa Elsa aloitti samaan aikaan Teknillisen koulun taide-teollisella osastolla, kuoli 1907. **Zacharias Topelius** oli hänen lempisatukirjailijansa.

Elsa Maartman avioitui 1897 **Fredrik Natanael Beskowin** kanssa, joka oli ruotsalainen saarnaaja, kirjailija, taiteilija ja rehtori. Beskowilla oli kuusi poikaa, joista nuorin Dag kuoli onnettomuudessa 1922 vain 8-vuotiaana. Beskowien pojista **Bo Beskow** oli taiteilija.

Elsa Beskow on Ruotsin tunnetuimpia lastenkirjailijoita ja kuuluu **John Bauerin** ja **Alice Tegnérin** rinnalla Ruotsin lastenkirjallisuuden perustajiin. Hän kirjoitti ja kuvitti nelisenkymmentä lastenkirjaa; suomeksi niistä on ilmestynyt 29. Hän osallistui 1930-luvulla Ruotsin koulujen uuden lukukirjan suunnitteluun. Hän oli taitava kuvittaja ja kuvitti kaikki omat kirjansa. Hänen kuolemansa jälkeen tyyliä pidettiin vanhanaikaisena, mutta vuosien mittaan suosio on kasvanut ja nykyään kirjoista otetaan yhä uusia painoksia.

Ollin hiihtoretki

On aidon oloinen talvimaailma sadun hahmojen värittämänä. Siinä jos missä alkaa mielikuvitus ja todellisuuden ilmiöt leikkiä mukavasti yhdessä. Tarina on julkaistu jo vuonna 1907. On ihmeellistä, miten Elsa Beskow on jo tuolloin kyennyt riemastuttamaan lapsia ja lapsenmielisiä näin upeasti. No olihan siinä jo Rudolf Koivu uskomattomine tarinoineen ja kuvineen tulossa. Nämä kaksi taiteilijaa muovasivat Skandinavian - Pohjolan maiden arvo- ja mielikuvitus- sekä opetusmaailmaa ihanalla tavalla. Otetaan siitä kiinni uudelleen!

”Utan synd jag skall för min Gud” (Synnit poissa – autuutta oi!)

Fredrik Natanael Beskow oli pidetty saarnaajana ja julkaisi useita saarnakokoelmia. Hän oli myös merkittävä virsirunoilija ja oli jäsenenä Ruotsin kirkon virsikirjakomiteassa 1919 sekä 1934–36. Ensimmäisen virtensä hän julkaisi 1883 (samana vuonna myös ”Synnit poissa - autuutta oi!”), ja hänen virsiään oli Ruotsin kirkon aikaisemmissa virsikirjoissa (1921 lisävihko ja 1937 virsikirja). Hän on myös kääntänyt ja muokannut virsiä.

Beskowin virsi repäisee synnin vaatteen neljä kertaa! Ensimmäisessä ja neljännessä säkeistössä hän kohottaa synnin poistumisen autuuden puhtauden riemuun. Syntinen puetaan puhtauden symbolein, siis valkovaatteeseen. Kaikki synnin seuraukset ja vaikutteet ovat todella poissa. Tähän lunastettujen lauluun halusivat yhtyä kaikki Suomen kirkot ja hengelliset liikkeet. Tämä laulu julkaistiin jossain vaiheessa kaikkien hengellisissä laulukirjoissa. On se ollut ihmeellistä! Mikä yksimielisyys! Mikä riemu!

Tyrvään kirkkoherran Johan Magnus Limonin perheen tyttären Theodolindan tytär Hilja Haahti suomensi tämän ylistyslaulun runolliseen loistoon: siinä sydämen äänet, taivaan riemu ja auvoinen opetus ja ymmärrys vie meidät Taivaan puhtaan riemuun. Synnit ja raadollinen huonous ja heikkous ovat todella poissa. Niitä ei enää ole. ”Synnit poissa – autuutta oi!” tuli Ruotsin virsikirjan lisävihkoon samana vuonna (1921) kuin Hilja Haahti teki siitä suomennoksensa.

Synnit poissa, autuutta oi!

Siionin laulut ja virret 188

Suomalainen kansansävelmä

1. Synnit poissa, autuutta oi!
Synnin maassa ken käsittää sen voi!
Sydänkaihon täytös se kerran totta on
Päättöisessä taistelun.
2. Synnit poissa, tahratta maan
Taivon rannalla valkoverhon saan,
Siellä äänin kirkkain Herran kiitos vain
Kaikuvi laulussain.

3. Synnit poissa, murheetkin pois,
Kaikki mainen, mi tuskan tuonut ois.
Katkes kaikki kahleet täällä painaneet,
Kuivuivat kyynleet.
4. Synnit poissa, autuutta vaan,
Auvo armahin mulle annetaan.
Varjot kaikki vaipuu unhon peittohon,
Autuas ikiyevät on.

Fredrik Natanael Beskow 1883

Suom. Hilja Haahti 1921

Armoa ja iloa, lämpöä ja valoa

Osallistu Elyn kynttiläkampanjaan!

Elyn tunnuslause on armoa ja iloa, syksyn pimetessä lisätään siihen sanat: valoa ja lämpöä. Kukapa ei kaipaasi pimeässä valoa tai kylmyydessä lämpöä. Koronan aiheuttaman eristäytymisen aika on ohi.

Joulukuusi-kynttilä

Ø 10 cm, kork. 12 cm,
paloaika 60 h,
hinta **15 €**

Tähdet-kynttilä

Ø 7,5 cm, kork. 8 cm,
paloaika 30 h, hinta **10 €**

Nyt on hyvä hetki sytyttää kynttilä ja viettää aikaa rukouksessa. Kiittää, anoa ja pyytää. Rauhoittua ja olla levollisesti Herran puhuttelussa. ... Joh.8:12 *"Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo."* Olisiko nyt myös aika ottaa kontaktia ystävään, naapuriin, tuntemattomaankin? Tarjoamme sinulle apuvälineeksi tyylikkäitä, taiteilija Elsa Beskowin maalaamia kynttilöitä. **Kynttilöitä saat tilaamalla** toimistoltamme, ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416. Tai tilaisuuksista kaikilta yhdistyksemme työntekijöiltä. Laitetaan hyvä kiertämään. Kynttiläkeräys on osa Elyn joulukeräystä, jolla kerätään varoja korvaamaan koronarajoitusten vuoksi saamatta jääneitä kolehteja.

Kynttilöitä on kahta kokoa, tähdet kynttilä on 8 cm korkea ja hinta 10 €, ja joulukuusi 12 cm korkea ja hinta 15 €. Kynttilä palaa muotonsa säilyttäen eli kun kynttilä on palanut loppuun, sen sisälle voi laittaa vaikka tuikkukynttilän ja yhä voit ihailla koristeellista maalausta kynttilässasi. **Kynttilöiden tuotto käytetään yhdistyksen kotimaan työn hyväksi.**

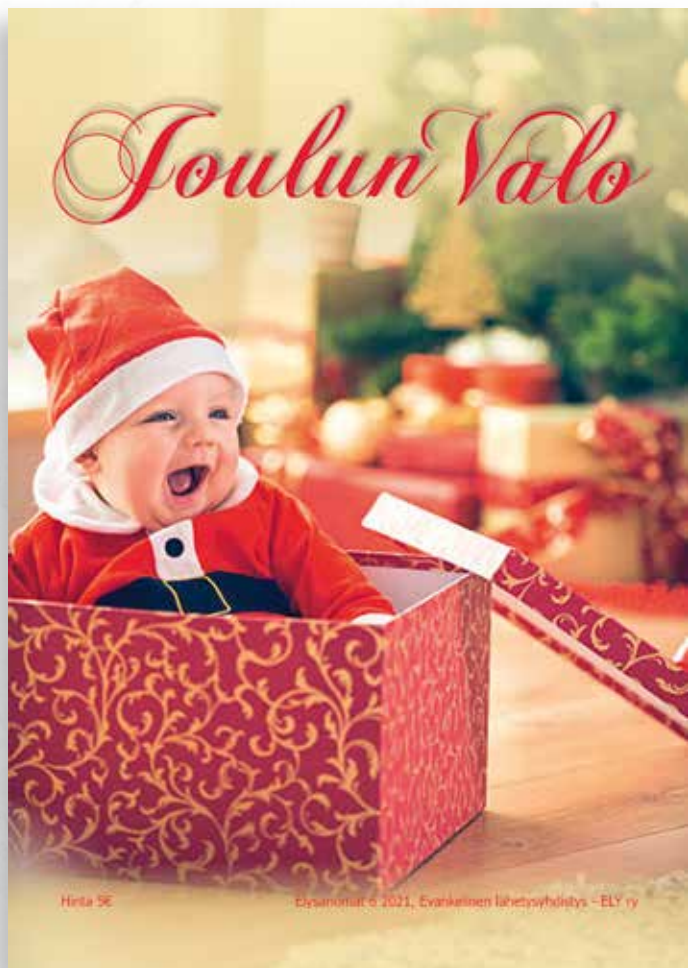
Kynttiläkampanjan rukous
Martti Lutherin sanoin: *"Rakas Herra, anna minulle iloinen mieli, että meillä olisi tosi hauskaa. Sillä tämäkin kaikki on sinun lahjaasi, joka ei tulisi itsestään, ellet sinä sitä antaisi. Siksi pyydän Kristuksen tähden, anna minulle iloinen mieli, anna puhdas ilo, että olisin tänään ystävieni seurassa hyvällä tuulella, syntiä tekemättä."*

Toiminnanjohtaja Antero kiittää ja haastaa

60 vuotta täytetään vain kerran, juhli kanssani. Vanhuus ja viisaus – tiedä häntä, mutta vanhaksi ei tee mieli vielä heittäytyä. Elämän ilo ja palo on tallella. Merkkipäiväni oli elokuussa, mutta kokoontumisrajoitusten vuoksi yhteistä juhlaa ei voitu järjestää. Lupaun kuitenkin olla juhlitavana aina syyskuun loppuun asti. Kiitos teille, jotka jo olette olleet mukana ja osallistuneet juhla-keräykseen. Vielä ehdit, **lahjan Elyn kotimaan työn hyväksi** voit antaa www.evangeliset.net/lahjoita tai **MobilePay 12374**.

Joulukortteja

Elyn työn hyväksi

1 €/kpl, 10 kpl/8 €

Takaosan tekstinä:

"Joulurauhaa ja Siunattua Uutta Vuotta"

Nro 2, 5 ja 7 myös avattavana korttina, sis. kirjekuoren,

3 €/kpl tai 4 kpl/10 €

Myynnissä myös aikaisempien vuosien kortteja 15 kpl/5 €.

Mallit kotisivuillamme www.evangeliset.net

Tilaukset ja tiedustelut ELYn toimistolta:

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416

ELY ry, Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Joulun Valo 2021

Lapsen ilo tarttuu, voisiko joulun sanomasta löytyä myös ilo, joka tarttuisi? *"On lapsi syntynyt meille, ja poika annettu on. Hänessä elämän löysin, Jumalan suosion."* Tätä iloa joulun lapsesta haluamme olla välittämässä joululehtemme välityksellä, meillä on hyviä uutisia sinulle! Ota omaksesi, lue ja laita hyvää sanomaa eteenpäin.

Tulisitko mukaan kolehtitalkoiisiin tilaamalla lehteä ja lähettämällä sen joulukortin sijaan tai joulukortin kanssa?

Lehden nipputilaukset toimitetaan marraskuun alku-puolella, jäsenille lehti tulee joulukuun alussa.

Lehden hinta 5 €/kpl

10 kpl -10 % alennus
20 kpl -15 % alennus
30 kpl -20 % alennus
100 kpl -30 % alennus
+ postikulut

Tilaukset ja tiedustelut ELYn toimistolta:

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416

ELY ry, Kokkolantie 12, 43500 Karstula

1. Rauhaa joulua

2. Armoa, iloa, valoa Jouluun

3. Vk 31:3

4. Jouluiloa

5. Joulun Valoa, Armoa ja Iloa

6. Sk 30:2

7. "Älkää pelätkö", sanoi enkeli. "Minulla on teille hyviä uutisiä."

8. Matt. 2:11

9. Vk 30:3

10. Joulurauhaa

Joulukeräys

Lahjaksi olette saaneet – lahjaksi antakaa

Joulu lähestyy, on aika käynnistää perinteinen joulukeräys. Erityisesti tänä vuonna sydämeillämme ovat lapset, täällä Suomessa ja lähetyskohteissamme Venäjällä, Virossa ja Sambiassa. Aarrearkkutyön kautta olemme mukana tukemassa perheitä kristillisen kasvatuksen antamisessa. Yksi tärkeä lahja, jonka läheisillesi voit antaa on aika. Olla ja elää lähellä, olla läsnä. Koskettaa, ottaa syliin, silittää, leikkiä, laulaa. Aarrearkkupussi on oiva apuväline tällaisessa "syli lahjassa". Lapselle annettu aika on lahja, jonka hän muistaa ja jota hän kantaa sydämessään senkin jälkeen, kun lahjan antaja ei ole hänen kanssaan. Mutta opitut laulut, lorut ja rukoukset säilyvät sydämessä. Tänä vuonna Elyn joulukeräyksen tuotto käytetään lasten parissa tehtävään työhön, jotta kasvattajilla ja opettajilla olisi välineitä ja aikaa opettaa, kasvattaa ja rakastaa.

Lahjan antamisessa on kolme asiaa. On hän, joka antaa. Täytyy olla jotain, mitä antaa. Ja sitten on hän, jolle lahja annetaan. Jos Jumala on antanut sinulle jotain, mitä voit antaa, rohkaisten ja kutsun sinua: Tule mukaan toteuttamaan lasten parissa tehtävää työtä ja osallistu Elyn joulukeräykseen.

"Minä vakuutan teille, että Jumalan valtakuntaan ei pääse kukaan, joka ei ota sitä vastaan niin kuin lapsi." Hän otti lapset syliinsä ja siunasi heidät panemalla kätensä heidän päälleen."

Markus 10:15-16 UT 2020

25 €

Lisää tuotteita evangeliset.net/kauppa/

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN	FI06 5114 0220 0380 63	BIC	OKOYFIHH	Kannatuskohte: Joulukeräys Oma seurakunta:	Villerio Ref. nr	Euro
Saaja Mottagare		Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry Kokkolantie 12 43500 Karstula					
Maksaja Betälare							
Allekirjoitus Underskrift							
Tiliä nro Från konto nr							

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujenvälityksen välisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Almänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

Joulutervehdys Joulun Valo -lehden jäsenliitteeseen

Jäsenille postitettavaan joululehteen tulee tänäkin vuonna joulutervehdysliite. Kutsumme myös sinut osallistumaan Hyvän Joulun ja Joulurauhan toivotukseen omassa lehdessämme. Saamme siunata ystäviemme ja sukulaistemme joulunvieton. Tulethan mukaan yhteiseen kampanjaan ja tukemaan yhdistyksemme työtä.

Katso tästä tilausohjeet:

Yhden ja yhteisen tervehdyksen alle joulutoivotuksen laittajan nimi 20 €/kpl, esim.

Joulurauhaa ja Siunattua Uutta Vuotta
Maija ja Matti Meikäläinen, Lapua
Veikko Virtanen, Jyväskylä
jne.

Tai oma persoonallinen / henkilökohtainen joulutervehdys pienellä kuvalla 50 €/kpl.

Ilmoitukset laskutusosoitteineen 15.11. mennessä.

ELYn toimistolle

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416

tai aluejohtaja Satu Kivisaarelle

p. 050 563 6079 | satu.kivisaari@evangeliset.net

Hyvää Joulua
ja
Siunattua Uutta Vuotta
2016

t. Maija ja Matti
Meikäläinen
Lapua

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Syyskuussa

Su 26.9. Korttajärvi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Satu Kivisaari, lit. Samuel Mäkinen, kanttorina Silvia Kaljurand. Seurat.

- **Nurmo**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Raimo Mäki, lit. Antti Maunumaa, kanttorina Kristiina Ylinen. Seuroissa Sirpa Keski-Antila, Mäki, Maunumaa, Ylinen.

- **Sievi**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen.

- **Teuva**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Pekka Kiviranta. Seurat, Aino Siljamäki, Salme Rinta-Komsi, Kiviranta.

Ma 27.9. Hamina, Simeon-sali (Pikku ympyräkatu 34), klo 18 Hyvässä seurassa -lauluilta, Antero Rasilainen.

Ke 29.9. Kokkola, klo 10-14 Lähetysseurapöytä, Elyn ystävät palveluvuorossa.

- **Jalasjärvi**, srk-talo, klo 12.30 Siionin Kannel seurat, Satu Kivisaari, Mikko-Matti Rinta-Harri.

To 30.9. Alavus, Olohuone (Järvi-luomantie), klo 13 Hyvässä seurassa -seurahetki, Satu Kivisaari, Juha Martikainen, Paula Setälä.

Lokakuussa

Pe 1.10. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -seurat, Annikki Erelä, Eeva Takala-Lähteenmaa.

Su 3.10. Oronmylly, Naistenpäivät, Erja Kalpio.

Ma 4.10. Kurikka, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ti 5.10. Hamina, Simeon-sali (Pikku ympyräkatu 34), klo 17 Inkeri-ilta, tutustutaan Inkerin kirkon elämään, Petteri ja Anu Mannermaa, Timo Rosqvist, Rasilainen.

- **Savonlinna**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 6.10. Simpele, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Pe 8.10. Helsinki, Vuosaari, klo 18 Kuninkaan ilta, Erja Kalpio.

Su 10.10. Kokkola, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna lähetystyöntekijä Kari Tynkkynen. Lähetysjuhla.

- **Kouvola**, keskuskirkko, klo 10 Eku-meeninen lähetyspyhä, Elyn ja Sannan yhteinen kirkkopyhä, saarna Timo Reuhkala. Lähetystilaisuus Maria-salissa, Rasilainen ja Reuhkala.

- **Seinäjoki**, Törnävän kirkko, klo 15 Runoesitys: Maria, valittu joukossa vaimojen, Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, Sini Koski. Til. järj. Pohjanmaan lausujat.

- **Helsinki**, Puistola, klo 16 Siionin kannel -lauluseurat, Erja Kalpio.

- **Lohtaja**, srk-talo, klo 17 Lähetys-ilta, mukana lähetystyöntekijä Kari Tynkkynen Virosta, musiikissa Teija Siirtola, juonto Vuokko Orjala.

Ma 11.10. Lapua, srk-talo, klo 13 Hyvässä seurassa -tilaisuus, Kari Tynkkynen, Satu Kivisaari, Sanna Mehtälä, musiikkia.

- **Kouvola**, Martta-sali, klo 14 Lähetyspiiri, Antero Rasilainen.

Ti 12.10. Juva, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 13.10. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus, lauletaan Siionin kannelta, rukousta, Sanaa ja kaffia. Kaija Muhonen, Salme Heino.

- **Kouvola**, Puhjonranta (Puhjonrantatie 80), klo 18 Miesten saunailta, terveisiä Inkerin kirkosta, Antero Rasilainen.

- **Salo**, Pesäkatu 2, klo 18 Siionin kannel -seurat Lähdekorvella, Pekka Kiviranta.

To 14.10. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

- **Sulkava**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset

jäsenliitteeseen

ely@evangeliset.net

tai p. 040 415 9416

(myös teksti- ja WhatsApp-viestein)

21.11.2021 mennessä, kiitos.

Joulun Valo 2021 ilmestyy marraskuun alussa, jäsenille viikolla 49.

Su 17.10. Lappeenranta, Lappeen kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Erja Kalpio.

- **Ylistaro**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Marketta Veikkola. Seurat.

- **Seinäjoki**, srk-keskus, klo 15 Raamattuluento: Vanhassa vara parempi, Kari Lähdesmäki, juonto Leena Mikkonen, kanttori.

Ma 18.10. Kurikka, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ti 19.10. Kokkola, klo 10-14 Lähetysseurapöytä, vohvelipäivä, Elyn ystävät palveluvuorossa.

- **Forssa**, Ystävän Kammari (Hämeentie 5), klo 13.30 Siionin kannel -seurat.

- **Savonlinna**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 20.10. Salo, srk-talo (Torikatu 6), klo 12 Pastanttipuuroa Anna Maakevan työn tukemiseen Virossa.

Su 24.10. Lappajärvi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen, lit. Harri Kuhalampi, kanttori Satu Pohjonen. Siionin kannel -lauluhetki. Seurattavissa srkn Fb-sivujen välityksellä.

- **Simpele**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ma 25.10. Hamina, Simeon-sali (Pikku ympyräkatu 34), klo 18 Rakas Raamattu, Pekka Kiviranta.

Ke 27.10. Jalasjärvi, srk-talo, pikkusali, klo 12.30 Siionin kannel -seurat, Mikko-Matti Rinta-Harri.

To 28.10. Alavus, Olohuone (Järvi-luomantie), klo 13 Hyvässä seurassa -seurahetki, Satu Kivisaari.

Su 31.10. Soini, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, perhemessu, saarna Satu Kivisaari, lit. Pasi Kilpeläinen. Aarrearkkutapahtuma.

- **Helsinki**, Puistola, klo 17 Valon messu, Erja Kalpio.

Marraskuussa

Ma 1.11. Kurikka, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ti 2.11. Savonlinna, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 3.11. Simpele, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Pe 5.11. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -seurat, Kalervo Huttunen.

La 6.11. Heinävesi, klo 18 Iltakirkko, Erja Kalpio.

Su 7.11. Alahärmä, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Ulla Latomäki, lit. Aki Paavola. Seurat, Latomäki, Paavola.

- **Seinäjoki**, Lakeuden Risti, klo 10 Elyn ja Sansan kirkkopyhä, saarna Arto Antturi. Lähetystilaisuus, Antturi, Antero Rasilainen.

Ti 9.11. Juva, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 10.11. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus, lauletaan Siionin kannelta, rukousta, Sanaa ja kaffia. Kaija Muhonen, Salme Heino.

To 11.11. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

- **Sulkava**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 14.11. Joensuu, Rantakylän srk, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Erja Kalpio.

Ma 15.11. Kurikka, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ti 16.11. Kokkola, klo 10-14 Lähetyssoppi, vohvelipäivä, Elyn ystävät palveluvuorossa.

- **Savonlinna**, klo Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 17.11. Salo, srk-talo (Torikatu 6, keskisali), klo 18 Siionin kannel -seurat.

- **Simpele**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

To 18.11. Lappajärvi, kirkko, klo 13 Hyvässä seurassa -tilaisuus, Anneli ja Kari Lähdesmäki, Harri Kuhalampi, kanttori. Tilaisuutta voi seurata srkn Fb-sivujen välityksellä.

Su 21.11. Alajärvi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu.

- **Forssa**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, Kosti Kallio. Siionin kannel -seurat.

- **Hirvensalo**, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Erja Kalpio.

- **Jämsä**, kirkko (Koskentie 30A), klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, lit. Matti-Pekka Piirainen, saarna Antero Rasilainen. Siionin kannel -lauluseurat.

- **Kauhajoki**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Pekka Kiviranta, kuoro.

- **Lehtimäki**, kirkko, klo 13 Elyn kirkkopyhä, messu.

- **Seinäjoki**, srk-keskus, klo 15 Siionin kannel -seurat, Riina Antila, runoja Elli Hirvilampi, juonto Erja Kuhalampi, kanttori.

Ke 24.11. Jalasjärvi, srk-talo (pikkusali), klo 12.30 Siionin kannel -seurat.

To 25.11. Alavus, Olohuone (Järvi Luomantie), klo 13 Hyvässä seurassa -seurahetki, Satu Kivisaari.

Su 28.11. Perho, kirkko ja srk-talo, klo 11 Perhekirkko, saarna Satu Kivisaari, lit. Eija Seppä. Mehutarjoilu ja Aarrearkkutapahtuma perheille.

- **Savonlinna**, helluntaisrk, klo 11 Sunnuntaikokous, Erja Kalpio.

Ma 29.11. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

- **Hamina**, Simeon-sali (Pikku ympyräkatu 34), klo 18 Kallis kaste, Antero Rasilainen.

Ti 30.11. Elimäki, Korja (Kaitatie 6), klo 18 Anterönpäivän lauluseurat Rasilaisilla.

- **Savonlinna**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Joulukuussa

To 2.12. Lappajärvi, kirkko, klo 13 Hyvässä seurassa -tilaisuus, Kimmo Niskala, Harri Kuhalampi, Satu Pohjonen.

Pe 3.12. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -seurat.

Su 5.12. Joensuu, Pielisensuun srk, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Erja Kalpio.

- **Lapua**, tuomiokirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Siionin kannel -messu, saarna Matti Aho, Seinäjärven kuoro joht. Paula Setälä. Seurahetki, myyjäiset srk-talolla.

- **Riihimäki**, kirkko ja Kirkkopuiston srk-koti, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Pekka Kiviranta. Elyn Venäjäläisyyden lähetysjuhla.

Ti 7.12. Juva, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 8.12. Salo, srk-talo (Torikatu 6, keskisali), klo 18 Siionin kannel -seurat.

To 9.12. Sulkava, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 12.12. Himanka, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Joulujuhla srk-talolla, Eija Seppä.

- **Sulkava**, klo 10 Messu, Erja Kalpio.

- **Seinäjoki**, srk-keskus, klo 12 Maak. joulujuhla. Joulupuuro ja -kahvit. Muusiikissa Paulat-trio.

Ma 13.12. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Joululauluseurat, puuro ja kahvit, Sirpa Keski-Antila.

Ti 14.12. Savonlinna, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 15.12. Jalasjärvi, srk-talo (pikkusali), klo 12.30 Joululauluseurat.

Katso päivitetty tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

Katso lisää

Elyn kynttiläkampanjasta s. 27.

*Sukupolvi menee, sukupolvi tulee,
mutta maa pysyy ikuisesti.
Aurinko nousee, aurinko laskee,
kiirehtii nousunsa sijoille ja nousee taas.
Tuuli menee etelään ja kääntyy pohjoiseen,
kiertää kiertämistään,
ja samalle kierrolleen tuuli palaa.
Kaikki joet laskevat mereen,
mutta meri ei täyty,
ja minne joet ovat laskeneet,
sinne ne yhä edelleen laskevat.*

Saarn. 1:4-7